

Tytuł 40: Izba poprawcza

Rozdział 1: Zakłady karne

§ 1-01 Niedyskryminacyjne traktowanie.

(a) *Polityka.* Osoby przebywające w areszcie nie mogą być dyskryminowane ze względu na rasę, religię, narodowość, płeć, orientację seksualną, płeć, niepełnosprawność, wiek lub przekonania polityczne. Termin „osoba w areszcie” oznacza każdą osobę pod opieką Departamentu Więziennictwa Miasta Nowy Jork („Departament”). Zarówno „więzień” jak i „więźniowie” oznaczają „osobę w areszcie” w całym tym tytule, a Rada zmodernizuje język, by w ogłaszaniu przepisów wprowadzać do wiadomości osoby, tak aby stopniowo wycofywać się ze stosowania „więźnia” i „więźnia”. „Zatrzymany” oznacza każdą osobę w areszcie oczekującą na rozpatrzenie zarzutów karnych. „Skazany więzień” oznacza każdą osobę w areszcie, która odbywa karę do jednego roku w areszcie departamentu.

(b) *Równa ochrona.*

(1) Więźniom zapewnia się równe szanse we wszystkich decyzjach, w tym między innymi w sprawie przydziału pracy i mieszkania, klasyfikacji i dyscypliny.

(2) Więźniowie mają zapewnioną równą ochronę i równe szanse przy uwzględnianiu wszelkich dostępnych programów, w tym, ale nie wyłącznie, edukacyjnych, religijnych, zawodowych, rekreacyjnych lub czasowego zwolnienia.

(3) Każda placówka zapewnia programy, zajęcia kulturalne i żywność odpowiednią dla tych grup rasowych i etnicznych, które mają znaczącą reprezentację wśród osadzonych, w tym więźniów czarnoskórych i latynoskich.

(4) Żadne z postanowień zawartych w tej sekcji nie uniemożliwia Departamentowi stosowania racjonalnych kryteriów dla konkretnego programu lub możliwości.

(c) *Więźniowie i personel pochodzenia latynoskiego.*

(1) Każda placówka będzie miała wystarczającą liczbę pracowników i wolontariuszy biegle posługujących się językiem hiszpańskim, aby pomóc więźniom latynoskim w zrozumieniu i uczestnictwie w różnych programach i działaniach placówki, w tym w korzystaniu z biblioteki prawniczej i wniosków o zwolnienie warunkowe.

(2) Dwujęzyczni więźniowie w każdej jednostce mieszkalnej powinni być wykorzystywani do pomocy więźniom hiszpańskojęzycznym w jednostce oraz w bibliotece prawniczej.

(3) Komunikaty we wszelkich istotnych sprawach, od personelu poprawczego po więźniów, w tym, ale nie ograniczając się do orientacji, badań prawnych, programów placówki, procedur medycznych, minimalnych standardów i kodeksu dyscyplinarnego, będą prowadzone w języku hiszpańskim i angielskim.

(4) Komunikaty we wszelkich istotnych sprawach od personelu więziennego do osób lub organizacji z zewnątrz, regularnie zajmujących się więźniami Nowego Jorku, będą prowadzone w języku hiszpańskim i angielskim.

(5) Więźniom hiszpańskojęzycznym zapewni się możliwość czytania publikacji i gazet drukowanych w języku hiszpańskim oraz słuchania programów radiowych i telewizyjnych nadawanych w języku hiszpańskim. Biblioteki obiektów powinny zawierać książki i materiały w języku hiszpańskim.

(d) *Różne języki.*

(1) Więźniom zezwala się na komunikowanie się z innymi więźniami oraz osobami spoza zakładu za pośrednictwem poczty, telefonu lub osobiście, w dowolnym języku oraz mogą czytać i otrzymywać materiały pisemne w dowolnym języku.

(2) Departament podejmie postanowienia mające na celu zapewnienie szybkiego dostępu do usług tłumaczeniowych więźniom nie mówiącym po angielsku.

(3) Należy zastosować procedury, aby zapewnić, że więźniowie nie mówiący po angielsku rozumieją wszystkie pisemne i ustne komunikaty członków personelu placówki, w tym między innymi procedury orientacyjne, procedury służby zdrowia, zasady placówki i postępowania dyscyplinarne.

(Zmieniony Rekord Miejski z 22.07.2019, obowiązujący w dniu 8.08.2019)

§ 1-02 Klasyfikacja osób przebywających w areszcie.

(a) *Polityka.* Zgodnie z wymaganiami niniejszego działu Zakład stosuje system klasyfikacji osób aresztowanych.

(b) *Kategorie.*

(1) Osoby skazane będą umieszczane oddzielnie i z dala od osób oczekujących na rozprawę lub egzamin, z wyjątkiem przypadków, w których przebywają w:

(i) jednostki mieszkalne RMAS, określone w 40 RCNY § 6-03 (b)(16);

(ii) Specjalistyczne placówki medyczne, określone w 40 RCNY § 6-03 (b)(17);

(iii) Specjalistyczne lokale dla zdrowia psychicznego, określone w 40 RCNY § 6-03 (b)(18);

(iv) zakwaterowanie dla osób w ciąży i żłobek Oddziału; oraz

(v) obszary mieszkalne przeznaczone dla osób w wieku od 18 do 21 lat włącznie.

(2) Jeżeli osoby skazane są umieszczane z osobami oczekującymi na rozprawę lub egzamin w pomieszczeniach mieszkalnych wymienionych w punktach (i) do (v) ustępu (1) niniejszego podrozdziału, osoby skazane będą traktowane jak osoby oczekujące na rozprawę lub egzamin dla wszystkie cele inne niż mieszkaniowe.

(3) W ramach kategorii określonych w paragrafie (1) i z zastrzeżeniem wyjątków określonych w 40 RCNY § 1-02 (b) (4), następujące grupy powinny być umieszczone oddzielnie i oddzielnie:

(i) dorośli mężczyźni w wieku 22 lat i starsi;

(ii) młodzi dorośli mężczyźni w wieku od 18 do 21 lat włącznie;

(iii) dorosłe kobiety w wieku 22 lat i starsze;

(iv) młode dorosłe kobiety w wieku od 18 do 21 lat włącznie.

(4) Młode osoby dorosłe powinny być umieszczane oddzielnie i oddzielnie od osób dorosłych, z wyjątkiem sytuacji, gdy przebywają w:

(i) wyspecjalizowane medyczne jednostki mieszkalne, zgodnie z definicją zawartą w 40 RCNY § 6-03 (b)(17);

(ii) specjalistyczne mieszkania dla zdrowia psychicznego, zgodnie z definicją zawartą w 40 RCNY § 6-03 (b)(18);

(iii) zakwaterowanie dla osób w ciąży i oddział żłobka.

(c) *osadzeni w wieku od 18 do 21 lat włącznie.*

(1) Zakwaterowanie dla aresztowanych w wieku od 18 do 21 lat powinno zapewniać takim osobom program dostosowany do wieku.

(2) *Zbieranie i przegląd danych.*

(i) Departament będzie dostarczać Zarządowi miesięczny publiczny spis ludności wskazujący, w których jednostkach mieszkalnych i obiektach mieszkają 18-latkowie i 19-21-latkowie. Spis powinien wskazywać liczbę młodych dorosłych w każdej jednostce, kategorię mieszkaniową każdej jednostki (np. populacja ogólna, opieka ochronna,

specjalistyczna medycyna, specjalistyczna opieka psychiatryczna, kobiety w ciąży, żłobek itp.) oraz czy jednostka jest jednostką tylko dla dorosłych lub mieszana jednostką mieszkaniową.

(ii) Departament zgłasza Zarządowi lokalizacje wszystkich jednostek działających jako jednostki mieszkalne tylko dla młodych dorosłych w każdym obiekcie, w tym daty, kiedy każda jednostka zaczęła działać jako jednostka tylko dla młodych dorosłych oraz data, w której każda jednostka przestała działać jako jednostka mieszkaniowa dla młodych dorosłych. jednostka tylko dla młodych dorosłych (jeśli dotyczy).

(iii) Departament będzie dostarczał Zarządowi miesięczne, publiczne sprawozdania na temat swoich planów mieszkaniowych oraz zapewniania programów i usług dostosowanych do wieku młodych dorosłych przebywających w areszcie (tj. Plan dla młodych dorosłych). Raport miesięczny zawiera między innymi następujące informacje na pierwszy dzień miesiąca sprawozdawczego:

(A) Całkowita liczba młodych dorosłych, z podziałem na płeć, status aresztowany (tj. zatrzymany, skazany) i oznaczenie „M” oraz procent młodych dorosłych w każdej kategorii z całkowitej populacji młodych dorosłych i DOC ludność jako całość;

(B) Liczbę młodych dorosłych ogółem i z podziałem na placówki i tylko dla młodych dorosłych w porównaniu z pomieszanymi jednostkami mieszkalnymi oraz procent populacji młodych dorosłych w każdej kategorii z całkowitej populacji młodych dorosłych przebywających w areszcie;

(C) Łączna liczba młodych osób dorosłych w jednostkach mieszkalnych tylko dla młodych dorosłych, z podziałem według poziomu klasyfikacji i statusu opieki;

(D) Liczba młodych dorosłych w mieszanych jednostkach mieszkalnych, ogółem i w podziale według poziomu klasyfikacji i statusu opieki;

(E) Liczba młodych dorosłych w jednostkach opieki medycznej i zdrowia psychicznego, ogółem i w podziale według typu jednostki (np. CAPS, PACE, Detox i Mental Observation);

(F) Liczba młodych dorosłych w jednostkach mieszkaniowych z restrykcyjnymi warunkami mieszkaniowymi, ogółem i z podziałem według typu i poziomu mieszkań;

(G) Liczba aktywnych obszarów mieszkalnych tylko dla młodych dorosłych według placówek w miesiącu sprawozdawczym;

(H) Wykaz i opis oferowanych przez Departament szkoleń personelu skupiających się na pracy z młodzieżą (np. Bezpieczne zarządzanie kryzysowe, Nadzór bezpośredni);

(I) W przypadku każdego oferowanego szkolenia, liczba i procent personelu pracującego z młodymi dorosłymi ogółem (w całym wydziale) i zdezagregowane według placówki i statusu odbytego szkolenia dla młodych dorosłych (wykwalifikowane, przeszkolone, ale wygasłe, nigdy nie przeszkolone);

(J) Lista i opis oferty programów dla młodych dorosłych według obiektu, rodzaju mieszkania (tylko dla młodych dorosłych, mieszany) i dostawcy, z wyszczególnieniem programów i programów prowadzonych przez departamenty oferowanych przez zewnętrznych dostawców;

(K) liczba i procent młodych dorosłych przebywających w areszcie z indywidualnym planem wsparcia behawioralnego; oraz

(L) Wszelkie inne informacje, które Departament lub Zarząd uznają za istotne dla oceny Planu dla młodych dorosłych.

(M) Zarząd i Departament wspólnie opracowują wzory sprawozdań dla informacji wymaganych przez 40 RCNY § 1-02 (c)(2) do zatwierdzenia przez Zarząd.

(d) *Osób aresztowanych za przestępstwa cywilne.* Osoby, które nie są bezpośrednio zaangażowane w proces karny i są przetrzymywane z innych powodów, w tym procesu cywilnego, pogardy cywilnej lub świadka materialnego, będą umieszczane oddzielnie i oddzielnie od reszty populacji więzienia oraz, jeśli to możliwe, w innej strukturze lub skrzydło. Należy im zapewnić przynajmniej tyle praw, przywilejów i możliwości, jakie mają inne osoby przebywające w areszcie.

(1) W ramach tej kategorii następujące zgrupowania są umieszczane oddzielnie i oddzielnie:

(i) dorośli mężczyźni w wieku 22 lat i starsi;

(ii) młodzi dorośli mężczyźni w wieku od 18 do 21 lat włącznie;

(iii) dorosłych kobiet w wieku 22 lat i starszych;

(iv) młode dorosłe kobiety w wieku od 18 do 21 lat włącznie.

(e) *Ograniczone zmieszanie.* Żadne z postanowień zawartych w tej sekcji nie uniemożliwia osobom aresztowanym należącym do różnych kategorii lub grup przebywania na tym samym obszarze w określonym celu, w tym między innymi w zakresie rozrywki, zajęć, wizyt kontaktowych lub konieczności medycznej.

f) *Klasyfikacja bezpieczeństwa.*

(1) Departament stosuje system klasyfikacji do grupowania osób aresztowanych zgodnie z minimalnym wymaganym stopniem nadzoru i bezpieczeństwa.

(2) System klasyfikacji spełnia następujące wymagania:

(i) Ma formę pisemną i określa podstawowe cele, kategorie klasyfikacyjne, stosowane zmienne i kryteria, stosowane procedury oraz konkretne konsekwencje dla osoby pozbawionej wolności w ramach umieszczenia w każdej kategorii.

(ii) Obejmuje co najmniej dwie (2) kategorie klasyfikacji.

(iii) Zapewnia wstępną klasyfikację po wejściu do systemu poprawek. Taka klasyfikacja uwzględnia tylko istotne informacje faktyczne o osobie pozbawionej wolności, które można zweryfikować.

(iv) Przewiduje zaangażowanie osoby pozbawionej wolności na każdym etapie z odpowiednią należytą procedurą.

(v) Osobom umieszczonym w najbardziej restrykcyjnym statusie bezpieczeństwa odmawia się tylko tych praw, przywilejów i możliwości, które są bezpośrednio związane z ich statusem i których nie można im zapewnić w innym czasie lub miejscu niż innym osobom przebywającym w areszcie.

(vi) Zapewni mechanizmy kontroli osób umieszczonych w najbardziej restrykcyjnym statusie bezpieczeństwa w odstępach nieprzekraczających czterech (4) tygodni dla osób oczekujących na rozprawę i ośmiu (8) tygodni dla osób skazanych.

(Zmieniony Rekord Miejski 24.12.2015, wygasły 3.02.2016; znowelizowany Rekord Miejski 6.09.2021, wyw. 7.09.2021)

§ 1-03 Higiena osobista.

(a) *Polityka.* Każdy zakład zapewni i utrzyma rozsądne standardy higieny osobistej więźnia.

(b) *Prysznice.*

(1) Prysznice z ciepłą i zimną wodą będą codziennie udostępniane wszystkim więźniom. Należy przestrzegać norm temperatury ciepłej wody Amerykańskiego Stowarzyszenia Zdrowia Publicznego. Zgodnie z wymogami zdrowotnymi zakładu więźniowie mogą być zobowiązani do okresowego brania prysznic. Strefa prysznic powinna być czyszczona przynajmniej raz w tygodniu.

(2) Niezależnie od ustępu (1) tego podrozdziału, więźniom osadzonym w segregacji karnej można odmówić codziennego dostępu do pryszniców w przypadku skazania za wykroczenie za niewłaściwe zachowanie w drodze do, z lub w trakcie prysznic, w następujący sposób: w przypadku pierwszego wykroczenia dostęp do prysznic można skrócić do pięciu dni w tygodniu przez dwa kolejne tygodnie; w przypadku kolejnych wyroków skazujących podczas tego samego odosobnienia karnego, jak następuje: w przypadku drugiego wyroku skazującego dostęp do pryszniców może zostać ograniczony do trzech dni w tygodniu przez maksymalnie trzy kolejne tygodnie; w przypadku trzeciego wyroku skazującego do trzech dni w tygodniu przez maksymalnie cztery kolejne tygodnie; oraz w przypadku czwartego wyroku skazującego, do trzech dni w tygodniu na czas trwania obecnego odosobnienia karnego. Postanowienia niniejszego paragrafu (2) nie mają zastosowania do skazanych występujących w sądzie,

(c) *Golenie.*

(1) Wszyscy więźniowie będą mogli golić się codziennie. Należy zapewnić więźniom ciepłą wodę wystarczającą do ostrożnego i wygodnego golenia. Na żądanie Zakładu zapewnia się niezbędne przybory do golenia, które będą utrzymywane w bezpiecznym i higienicznym stanie.

(2) Niezależnie od ustępu (1) niniejszego podrozdziału więźniom osadzonym w segregacji karnej można odmówić dostępu do codziennego golenia, z wyjątkiem wystąpień sądowych, w przypadku skazania za wykroczenie za niewłaściwe zachowanie w drodze do, z lub podczas prysznic, zgodnie z harmonogramem w paragrafie (b)(2) niniejszej

sekcji.

(d) *Fryzury.*

(1) Włosy powinny być strzyżone przez osoby potrafiące posługiwać się narzędziami fryzjerskimi. Do takich osób należą między innymi:

- (i) licencjonowani fryzjerzy;
- (ii) pracownicy obiektu; oraz
- (iii) więźniowie.

(2) Narzędzia fryzjerskie powinny być utrzymywane w bezpiecznym, sanitarnym stanie.

e) *fryzury.*

(1) Zgodnie z wymogami niniejszego podrozdziału więźniom zezwala się na przybranie fryzury, w tym fryzury na twarzy, dowolnej długości.

(i) Więźniowie przydzieleni do pracy w miejscach, w których żywność jest przechowywana, przygotowywana, serwowana lub w inny sposób przetwarzana, mogą być zobowiązani do noszenia siatki na włosy lub innego nakrycia głowy.

(ii) Departament może ustalić, że niektóre zadania robocze stanowią zagrożenie bezpieczeństwa dla więźniów z długimi włosami lub brodami. Więźniowie, którzy nie chcą lub nie są w stanie spełnić wymogów bezpieczeństwa związanych z takim przydziałem pracy, zostaną skierowani w inne miejsce.

(iii) Jeżeli badanie włosów więźnia wykryje obecność szkodników, należy natychmiast rozpocząć leczenie. Obcinanie włosów więźniowi jest dopuszczalne w tych okolicznościach na podstawie pisemnego zarządzenia lekarza i pod bezpośrednim nadzorem lekarza.

(2) Gdy wzrost lub usunięcie włosów więźnia, w tym zarostu, stwarza problem z identyfikacją, można zrobić nowe zdjęcie więźnia.

f) *Przedmioty osobistej opieki zdrowotnej.*

(1) Po przyjęciu do placówki wszyscy więźniowie otrzymają na koszt Departamentu przedmioty osobistej opieki zdrowotnej, w tym między innymi:

- (i) mydło;
- (ii) szczoteczka do zębów;
- (iii) pasta do zębów lub proszek do zębów;
- (iv) kubek do picia;
- (v) papier toaletowy;
- (vi) ręcznik; oraz
- (vii) lustro aluminiowe lub plastikowe, chyba że jest ono na stałe dostępne w obudowie.

(2) Oprócz przedmiotów wymienionych w ustępie (1) niniejszego podrozdziału, wszystkie więźniarki zostaną zaopatrzone na koszt Departamentu w niezbędne artykuły higieniczne.

(3) Ręczniki będą wymieniane co najmniej raz w tygodniu na koszt Departamentu. Wszystkie inne przedmioty osobistej opieki zdrowotnej wydane zgodnie z ust. (1) i (2) niniejszego podrozdziału będą uzupełniane lub wymieniane w razie potrzeby na koszt Departamentu.

g) *Odzież.*

(1) Więźniowie mają prawo do noszenia odzieży dostarczonej przez Wydział w razie potrzeby. Taka odzież będzie prana i naprawiana na koszt Departamentu i obejmuje między innymi:

- (i) jedna koszula;
- (ii) jedna para spodni;
- (iii) dwa komplety bielizny;
- (iv) dwie pary skarpet;
- (v) jedna para odpowiedniego obuwia; oraz
- (vi) jeden sweter lub bluzę wydaną podczas zimnej pogody.

(2) Departament może wymagać od skazanych więźniów noszenia odzieży zakładowej. Po ustanowieniu i prowadzeniu usług odzieżowych opisanych w paragrafie (h)(2) niniejszego paragrafu, Departament może wymagać od wszystkich osadzonych noszenia sezonowej odzieży zakładowej, z wyjątkiem przypadków, w których więźniowie mogą nosić elementy odzieży opisane w paragrafie (3) tego podziału. Odzież placówki, która jest dostarczana osadzonym, będzie łatwo odróżniać się od odzieży dostarczanej więźniom skazanym. Odzież zakładowa zostanie dostarczona, wyprana i naprawiona na koszt Zakładu.

(3) Do czasu ustanowienia i prowadzenia przez Departament usług odzieżowych, o których mowa w ustępie (h)(2) niniejszego paragrafu, zatrzymani mogą nosić odzież nieobiektową. Taka odzież może zawierać elementy:

- (i) noszony przez więźnia przy przyjęciu do placówki; oraz
- (ii) otrzymane po dopuszczeniu z dowolnego źródła. Ta odzież, w tym buty, może być nowa lub używana.

(iii) Osadzeni mogą nosić wszystkie elementy garderoby, które są ogólnie akceptowane w miejscach publicznych i które nie stanowią zagrożenia dla bezpieczeństwa obiektu.

(4) Więźniowie wykonujący pracę lub rekreację na świeżym powietrzu, wymagający specjalnej odzieży, otrzymają taką odzież na koszt Zakładu.

(5) Po ustanowieniu i prowadzeniu służb odzieżowych opisanych w ustępie (h)(2) niniejszego rozdziału i wymaganiu od wszystkich więźniów noszenia odzieży zakładowej, Departament zapewni wszystkim więźniom przy przyjęciu co najmniej:

- (i) dwie koszule;
- (ii) jedna para spodni;
- (iii) cztery komplety bielizny;
- (iv) cztery pary skarpet;
- (v) jedna para odpowiedniego obuwia; oraz
- (vi) jeden sweter lub bluzę wydaną podczas zimnej pogody.

(6) Po zażądaniu od wszystkich więźniów noszenia odzieży zakładowej, Departament zapewni więźniom czystą wymianę takiej odzieży co cztery dni.

h) *Usługi odzieżowe.*

(1) Usługi pralnicze wystarczające do zapewnienia więźniom czystej zmiany odzieży osobistej lub zakładowej co najmniej dwa razy w tygodniu będą świadczone na koszt Departamentu.

(2) Przed zażądaniem od zatrzymanych noszenia odzieży zakładowej, Departament ustanawia i prowadzi:

- (i) usługi pralnicze wystarczające do spełnienia wymagań paragrafów (g) (5) i (6) niniejszego rozdziału na koszt Departamentu, oraz
- (ii) bezpieczne pomieszczenia do przechowywania, z których można szybko odzyskać odzież osobistą więźniów i wyczyścić ją na czas rozpraw sądowych oraz odzyskać niezwłocznie po zwolnieniu więźniów z aresztu.

(i) *Pościel.*

(1) Po przyjęciu do placówki wszyscy więźniowie otrzymają na koszt Departamentu pościel, w tym między innymi:

- (i) dwa arkusze;
- (ii) jedna poduszka;
- (iii) jedna poszewka na poduszkę;
- (iv) jeden materac;
- (v) jeden pokrowiec na materac; oraz
- (vi) wystarczającą ilość koców, aby zapewnić komfort i ciepło.

(2) Przed wydaniem wszystkie elementy pościeli należy sprawdzić pod kątem uszkodzeń i w razie potrzeby naprawić lub wyczyścić.

(3) Poszewki i prześcieradła należy czyścić co najmniej raz w tygodniu. Koce należy czyścić co najmniej raz na trzy miesiące. Materace należy czyścić co najmniej raz na sześć miesięcy.

(4) Materace muszą być wykonane z materiałów ognioodpornych. Pokrowce na materace muszą być wykonane z materiałów zarówno wodoodpornych, jak i łatwych do dezynfekcji.

(5) Wszystkie elementy odzieży i pościeli przechowywane na terenie obiektu powinny być utrzymywane w bezpieczny i higieniczny sposób.

(j) *Obszary mieszkaniowe.*

(1) Więźniom zapewni się na koszt Departamentu zapas mioteł, mopów, mydła w proszku, środka dezynfekującego i innych materiałów wystarczających do prawidłowego czyszczenia i konserwacji pomieszczeń mieszkalnych, z wyjątkiem sytuacji, gdy personel medyczny jest przeciwwskazany. W takiej sytuacji Departament podejmie inne kroki w zakresie sprzątnięcia tych obszarów.

(2) Departament zapewnia regularne sprzątnięcie wszystkich pomieszczeń mieszkalnych, w tym cel, kondygnacji, świetlic i okien, a także eksterminację gryzoni i szkodników we wszystkich pomieszczeniach mieszkalnych.

(3) Wszystkie pomieszczenia mieszkalne będą zawierać co najmniej następujące urządzenia w ilości wystarczającej do spełnienia rozsądnych standardów higieny osobistej więźnia:

- (i) zlew z ciepłą i zimną wodą;
- (ii) spłukiwana toaleta; oraz
- (iii) prysznic z ciepłą i zimną wodą.

§ 1-04 Przeludnienie.

(a) *Polityka.* Więźniowie nie mogą być umieszczani w celach, pokojach lub internatach, chyba że zapewniono odpowiednią przestrzeń i meblowanie.

(b) *Pojedyncze mieszkanie.*

(1) Cella lub pomieszczenie przeznaczone lub przystosowane do pojedynczego zamieszkania może pomieścić tylko jednego więźnia.

(2) Każda pojedyncza cela powinna zawierać spłukiwaną toaletę, umywalkę z wodą pitną, pojedyncze łóżko i zamykany pojemnik na rzeczy osobiste.

(3) Pomieszczenia mieszkalne z pojedynczą celą powinny zawierać stół lub biurko dla każdego mieszkańca, które jest dostępne do użytku przez co najmniej 12 godzin dziennie.

(c) *Wielokrotne obłożenie.*

(1) W strefie wieloosobowej dla każdego pasażera powinno znajdować się pojedyncze łóżko, zamykany pojemnik na rzeczy osobiste oraz miejsce na stół lub biurko dostępne do użytku przez co najmniej 12 godzin dziennie.

(2) Pomieszczenia wieloosobowe zapewniają co najmniej 60 stóp kwadratowych powierzchni podłogi na osobę w części sypialnej.

(3) Obszar wieloosobowy powinien zapewniać co najmniej jedną działającą toaletę i prysznic na każdym 8 osadzonych oraz jedną działającą umywalkę na każdym 10 osadzonych. Toalety powinny być dostępne do użytku bez pomocy personelu przez 24 godziny na dobę.

(4) Pomieszczenie wieloosobowe zapewnia przestrzeń dzienną, która jest fizycznie i akustycznie oddzielona od części sypialnej, ale bezpośrednio przylega do niej i jest z nią dostępna, z wyjątkiem cel zaprojektowanych lub przeznaczonych dla dwóch lub więcej osób, otwartych w dniu 1 stycznia lub wcześniej, 2000.

(5) W obszarze wieloosobowym mieści się nie więcej niż:

- (i) 50 zatrzymanych
- (ii) 60 skazanych więźniów. Niniejszy akapit ma zastosowanie do wszystkich obszarów wieloosobowych otwartych po 1 lipca 1985 r.

§ 1-05 Zablockowanie.

(a) *Polityka.* Czas spędzany przez osoby zamknięte w swoich celach powinien być ograniczony do minimum i wymagany tylko wtedy, gdy jest to konieczne dla bezpieczeństwa i ochrony obiektu. Postanowienia tego rozdziału nie mają zastosowania do osób przetrzymywanych w pomieszczeniach RMAS lub osób przetrzymywanych z powodów medycznych w oddziałach chorób zakaźnych.

(b) *Przymusowe zablockowanie.* Od ludzi nie wymaga się pozostawania zamkniętymi w swoich celach, z wyjątkiem następujących celów:

(1) W nocy na liczenie lub sen, nieprzekraczający ośmiu godzin w dowolnym okresie 24-godzinnym;

(2) W ciągu dnia do liczenia lub wymaganej działalności obiektu, która może być wykonywana tylko wtedy, gdy ludzie są zamknięci, nie dłużej niż dwie godziny w dowolnym okresie 24-godzinnym. Czas ten może zostać przedłużony w razie potrzeby, aby zakończyć liczenie off.

(c) *Opcjonalne blokowanie.*

(1) Ludzie mają możliwość zamknięcia się w swoich celach podczas okresów lokautu. Osoby, które zdecydują się na zamknięcie na początku okresu blokady trwającego dwie (2) godziny lub dłużej, zostaną zablockowane na żądanie po upływie połowy tego okresu. W tym czasie osoby, które zostały zablockowane, zostaną zamknięte na żądanie.

(2) Departament może odmówić opcjonalnego zamknięcia osobie w statusie obserwacji psychicznej, jeżeli psychiatra lub psycholog stwierdzi na piśmie, że opcjonalne zamknięcie stanowi poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa tej osoby. Decyzja o odmowie opcjonalnego zablockowania musi być poddawana przeglądowi co dziesięć (10) dni, łącznie z pisemnym oświadczeniem o ustaleniach, przez psychiatrę lub psychologa. Decyzje podejmowane przez psychiatrę lub psychologa zgodnie z tym podziałem muszą być oparte na osobistej konsultacji z osobą pozbawioną wolności.

(d) *Harmonogram.* Każda placówka będzie utrzymywać i rozpowszechniać wśród wszystkich osób zatrzymanych lub na posterunkach w każdym obszarze mieszkaniowym swój harmonogram blokady, w tym czas w każdym okresie blokady, kiedy ludzie mogą skorzystać z opcji przewidzianych w ustępie (c)(1) niniejszego podrozdziału .

(Zmieniony zapis miejski 6.09.2021, eff. 7.09.2021)

§ 1-06 Rekreacja.

(a) *Polityka.* Rekreacja jest niezbędna dla dobrego zdrowia i przyczynia się do zmniejszenia napięć w obiekcie. Osadzeni powinni mieć zapewnione odpowiednie możliwości rekreacji w pomieszczeniach i na zewnątrz.

(b) *Tereny rekreacyjne.* W każdym obiekcie powinny być ustanowione i utrzymywane tereny rekreacyjne wewnątrz i na zewnątrz, o wielkości wystarczającej do spełnienia wymagań niniejszego rozdziału. Teren rekreacyjny na świeżym powietrzu musi umożliwiać bezpośredni dostęp do światła słonecznego i powietrza.

(c) *Harmonogram rekreacji.* Okresy rekreacji trwają co najmniej jedną godzinę; do godziny wlicza się tylko czas spędzony w strefie rekreacyjnej. Rekreacja powinna być dostępna siedem (7) dni w tygodniu na terenie rekreacyjnym na świeżym powietrzu, z wyjątkiem niepogody, kiedy teren rekreacyjny będzie wykorzystywany w pomieszczeniach.

(d) *Sprzęt rekreacyjny.*

(1) W okresie rekreacji Departament udostępnia osobom aresztowanym odpowiednią ilość sprzętu.

(2) Na żądanie każdy obiekt zapewni osobom aresztowanym odpowiednią odzież wierzchnią w zadowalającym stanie, w tym płaszcz, czapkę i rękawiczki, gdy uczestniczą w rekreacji na świeżym powietrzu podczas zimnej lub mokrej pogody.

(e) *Rekreacja na terenie mieszkaniowym.*

(1) W korytarzach i kondygnacjach celi, w świetlicach i pojedynczych jednostkach mieszkalnych ludzie mogą uczestniczyć w zajęciach rekreacyjnych. Taka rekreacja może obejmować między innymi:

(i) gry stołowe;

(ii) programy ćwiczeń; oraz

(iii) działalność artystyczną i rzemieślniczą.

(2) Wypoczynek odbywający się w korytarzach i kondygnacjach celi, świetlicach i pojedynczych lokalach mieszkalnych powinien uzupełniać, ale nie spełniać wymagań podrozdziału (c) niniejszego paragrafu.

(f) *Rekreacja dla osób przebywających w jednostkach chorób zakaźnych.* W miejsce wypoczynku poza celą, Oddział w porozumieniu z lekarzami może udostępnić osobom przebywającym z przyczyn medycznych w oddziałach chorób zakaźnych odpowiedni sprzęt i materiały do wypoczynku w celach. Departament musi zapewnić takim osobom codzienny dostęp do publikacji, takich jak gazety, książki i czasopisma, które będą udostępniane w sześciu (6) najpopularniejszych językach, którymi posługuje się ludność więzienia.

(g) *Wypoczynek dla osób w restrykcyjnych warunkach mieszkaniowych.* Osobom zamkniętym w RMAS zgodnie z definicją w 40 RCNY [rozdział 6](#) zezwala się na rekreację zgodnie z postanowieniami podrozdziału (c) niniejszego paragrafu.

(h) *Ograniczenie dostępu do rekreacji.* Dostęp osoby do rekreacji może zostać odmówiony na okres do pięciu (5) dni tylko z powodu nieuchronnych zagrożeń bezpieczeństwa i ochrony, które muszą być zarejestrowane i przekazane Zarządowi w ciągu jednego (1) dnia roboczego od ograniczenia. Wszelkie ograniczenia w dostępie do rekreacji muszą być zatwierdzone przez kierownika wydziału.

(Zmieniony Rekord Miejski 24.12.2015, wygasły 3.02.2016; znowelizowany Rekord Miejski 6.09.2021, wyw. 7.09.2021)

§ 1-07 Religia.

(a) *Polityka.* Osoby aresztowane mają nieograniczone prawo do posiadania jakichkolwiek przekonań religijnych oraz do przynależności do jakiegokolwiek grupy lub organizacji religijnej, a także do powstrzymania się od praktykowania jakichkolwiek przekonań religijnych. Osoba przebywająca w areszcie może zmienić przynależność wyznaniową.

(b) *Wykonywanie przekonań religijnych.*

(1) Osoby przebywające w areszcie mają prawo do praktykowania swoich przekonań religijnych w sposób, który nie stanowi wyraźnego i stanowiącego zagrożenie dla bezpieczeństwa lub ochrony obiektu.

(2) Żadnemu pracownikowi ani agentowi Departamentu ani żadnego dobrowolnego programu nie wolno prozelitować ani starać się o nawrócenie jakiegokolwiek osoby w areszcie, ani też żadna osoba w areszcie nie może być zmuszana do praktykowania lub zniechęcana do praktykowania jakichkolwiek przekonań religijnych.

(3) Równy status i ochrona powinny być zapewnione wszystkim osobom w praktykowaniu swoich przekonań religijnych, z wyjątkiem sytuacji, gdy takie ćwiczenia nadmiernie zakłócają rutynę obiektu.

(c) *Zgromadzeni działalność religijna.*

(1) Zgodnie z wymogami podrozdziału (a) niniejszego paragrafu, wszystkie osoby przebywające w areszcie mogą gromadzić się w celu kultu religijnego i innych czynności religijnych, z wyjątkiem osób osadzonych z powodów medycznych w jednostkach chorób zakaźnych.

(2) Każda placówka zapewni wszystkim zatrzymanym dostęp do odpowiedniego obszaru dla zbiorowego kultu religijnego i innej działalności religijnej. Zgodnie z wymogami paragrafu (b)(1) niniejszego paragrafu, ten obszar powinien być udostępniony osobom zatrzymanym zgodnie z praktyką ich religii.

d) *Doradcy religijni.*

(1) Użyty w tej sekcji termin „doradca religijny” oznacza osobę, która otrzymała aprobatę od odpowiedniego organu religijnego.

(2) Doradcy religijni mogą prowadzić kongregacyjną działalność religijną dozwoloną zgodnie z podrozdziałem (c) niniejszego paragrafu. Gdy nie ma doradcy religijnego, osoba zatrzymana należąca do danej grupy religijnej może zostać dopuszczona do prowadzenia zborowej działalności religijnej.

(3) Zgodnie z wymogami paragrafu (b)(1) niniejszego paragrafu, ludziom zezwala się na poufne konsultacje ze swoimi doradcami religijnymi w okresach lokautu.

(e) *Obchodzenie świąt lub świąt religijnych.* Zgodnie z wymogami paragrafu (b)(1) tego paragrafu, ludziom wolno obchodzić święta lub festiwale religijne na zasadzie indywidualnej lub zbiorowej.

(f) *Religijne przepisy żywieniowe.* Osoby przebywające w areszcie mają prawo do rozsądnego przestrzegania przepisów żywieniowych lub postów ustanowionych przez ich religię. Każda placówka zapewni ludziom artykuły spożywcze wystarczające do spełnienia takich religijnych przepisów żywieniowych.

(g) *Artykuły religijne.* Zgodnie z wymogami ustępu (b)(1) niniejszego paragrafu, osoby zatrzymane są uprawnione do noszenia i posiadania medali religijnych lub innych artykułów religijnych, w tym odzieży i kapeluszy.

(h) *Wykonywanie przekonań religijnych przez osoby przebywające w restrykcyjnych warunkach mieszkaniowych.*

(1) Osobom zamkniętym w mieszkaniach RMAS nie zabrania się wykonywania swoich przekonań religijnych, w tym możliwości zapewnianych przez podrozdziały (d) do (g) tego rozdziału.

(2) Zgromadzeniowe czynności religijne osób na poziomach 1 i 2 RMAS, zgodnie z definicją w 40 RCNY, [rozdział 6](#), będą zapewnione poprzez zezwolenie takim osobom na uczestnictwo w zgromadzonych czynnościach religijnych z odpowiednim zabezpieczeniem, zarówno ze sobą, jak i z innymi osobami aresztowanymi.

(i) *Uznanie grupy lub organizacji religijnej.*

(1) Prowadzony jest wykaz wszystkich grup i organizacji religijnych uznanych przez Departament. Lista ta powinna być sporządzona w języku hiszpańskim i angielskim i zostanie rozesłana do wszystkich osób wchodzących do aresztu lub wysłana w każdym rejonie mieszkaniowym.

(2) Każda placówka będzie prowadzić listę doradców religijnych, jeśli taki istnieje, dla każdej grupy i organizacji religijnej oraz czas i miejsce nabożeństwa w każdej religii. Lista ta powinna być sporządzona w języku hiszpańskim i angielskim i zostanie rozesłana do wszystkich osób wchodzących do aresztu lub wysłana w każdym rejonie mieszkaniowym.

(3) Osoby aresztowane mogą zwracać się do Departamentu z wnioskami o wyznawanie przekonań grupy lub organizacji religijnej, która wcześniej nie została uznana przez Departament.

(4) Przy ustalaniu wniosków składanych zgodnie z ust. (3) niniejszego podrozdziału, między innymi następujące czynniki są uważane za wskazujące na religijne podstawy wiary:

- (i) czy istnieje obszerna literatura potwierdzająca przekonanie związane z zasadą religijną;
- (ii) czy istnieje formalny, zorganizowany kult sprawowany przez rozpoznawalną i spójną grupę podzielającą to przekonanie;
- (iii) czy istnieje nieformalne stowarzyszenie osób, które dzielą wspólne poglądy etyczne, moralne lub intelektualne wspierające przekonanie; lub
- (iv) czy przekonanie jest głęboko i szczerze wyznawane przez osobę występującą z prośbą.

(5) Przy ustalaniu wniosków składanych zgodnie z ust. (3) niniejszego podrozdziału następujące czynniki nie są uważane za wskazujące na brak religijnej podstawy dla wiary:

- (i) przekonanie jest utrzymywane przez niewielką liczbę osób;
- (ii) przekonanie ma niedawne pochodzenie;
- (iii) przekonanie nie jest oparte na koncepcji Istoty Najwyższej lub jej odpowiedniku; lub
- (iv) przekonanie jest niepopularne lub kontrowersyjne.

(6) Zanim Departament ustali wniosek złożony zgodnie z ust. 3 niniejszego podrozdziału, wnioskodawca może przedstawić dowody wskazujące na religijne podstawy przekonań.

(7) Procedura opisana w ust. (1) i (3) niniejszego rozdziału ma zastosowanie, gdy wniosek złożony zgodnie z ust. (i) (3) niniejszego rozdziału zostanie odrzucony.

(j) *Ograniczenia w praktykowaniu przekonań religijnych.*

(1) Każde postanowienie o ograniczeniu wyznawania przekonań religijnych jakiejkolwiek osoby pozbawionej wolności powinno mieć formę pisemną i zawierać szczegółowe fakty i powody leżące u podstaw takiego ustalenia. Kopię tego rozstrzygnięcia, w tym procedurę odwoławczą, należy przesłać Radzie oraz każdej osobie, której dotyczy rozstrzygnięcie, w ciągu jednego (1) dnia roboczego od rozstrzygnięcia.

(2) Ustalenie to musi opierać się na konkretnych czynach popełnionych przez osobę pozbawioną wolności podczas praktykowania jej religii, które wskazują na poważne i bezpośrednie zagrożenie dla bezpieczeństwa i ochrony placówki. Przed podjęciem jakichkolwiek decyzji należy przekazać danej osobie pisemne powiadomienie o konkretnych zarzutach oraz nazwiska i oświadczenia stron stawiających zarzuty, a także zapewnić możliwość udzielenia odpowiedzi.

(3) Każda osoba, której dotyczy postanowienie dokonane zgodnie z niniejszym podziałem, może odwołać się od takiego ustalenia do Zarządu.

- (i) Osoba, której dotyczy orzeczenie, powiadomi na piśmie Zarząd i Departament o zamiarze odwołania się od orzeczenia.
- (ii) Departament i każda osoba, której dotyczy orzeczenie, może przedłożyć Radzie do rozpatrzenia wszelkie istotne materiały oprócz pisemnego orzeczenia.

(iii) Zarząd lub osoba przez niego wyznaczona wyda pisemną decyzję w sprawie odwołania w ciągu czternastu (14) dni roboczych od otrzymania zawiadomienia o żądanej rewizji.

(Zmieniony zapis miejski 6.09.2021, eff. 7.09.2021)

§ 1-08 Dostęp do sądów i usług prawnych.

(a) *Polityka.* Osobom aresztowanym przysługuje dostęp do sądów, adwokatów, asystentów prawnych i materiałów prawnych.

(b) *Postępowania sądowe i administracyjne.*

(1) Osoby aresztowane nie mogą być ograniczone w komunikacji z sądami lub organami administracyjnymi w zakresie postępowania karnego lub cywilnego, chyba że na podstawie nakazu sądowego.

(2) Osoby wyznaczone do stawienia się przed sądami lub organami administracyjnymi zapewniają terminowy transport. Pojazdy używane do przewozu osób w areszcie muszą spełniać wszystkie obowiązujące wymogi bezpieczeństwa i kontroli oraz zapewniać odpowiednią wentylację, oświetlenie i komfort.

(c) *Dostęp do adwokata.*

(1) Osoby aresztowane nie mogą być ograniczone w komunikacji z prawnikami. Fakt, że ktoś jest reprezentowany przez jednego pełnomocnika, nie stanowi podstawy do uniemożliwienia tej osobie porozumiewania się z innymi pełnomocnikami. Każdy prawidłowo zidentyfikowany prawnik może odwiedzić każdą osobę aresztowaną za zgodą tej osoby.

(i) Od pełnomocnika może być wymagane przedstawienie tożsamości wyznaczonemu urzędnikowi w centrali Departamentu w celu uzyskania przepustki dla placówki. Ta przepustka umożliwi pełnomocnikowi odwiedzić każdą osobę znajdującą się pod opieką Departamentu.

(ii) Departament może wymagać jedynie takiej identyfikacji, jaką normalnie posiada pełnomocnik.

(2) Departament może ograniczyć wizyty u dowolnego pełnomocnika lub pełnomocnika z zawiadomieniem sądowym dla osób poddawanych badaniu kompetencji zgodnie z nakazem sądowym.

(3) Wizyty osób w areszcie i adwokatów będą traktowane jako poufne i chronione zgodnie z postanowieniami 40 RCNY § 1-09. Wizyty prawne są dozwolone przez co najmniej osiem godzin dziennie w godzinach od 8:00 do 20:00. W dni robocze cztery (4) z tych godzin będą od 8:00 do 10:00 i od 18:00 do 20:00. legalnych godzin odwiedzin w każdym obiekcie.

(4) Korespondencja między osobami aresztowanymi a prawnikami nie może być opóźniana, odczytywana ani ingerowana w żaden sposób, z wyjątkiem przypadków przewidzianych w 40 RCNY § 1-11.

(5) Komunikacja telefoniczna między osobami aresztowanymi a pełnomocnikami będzie utrzymywana w tajemnicy i chroniona, zgodnie z postanowieniami 40 RCNY § 1-10.

(d) *Dostęp do współoskarżonych.* Na uzasadniony wniosek dozwolone są regularne widzenie osób oczekujących na rozprawę ze wszystkimi współoskarżonymi, którzy wyrażają zgodę na takie widzenie. Jeżeli którykolwiek ze współoskarżonych jest aresztowany, Departament może zażądać obecności pełnomocnika i skorzystania z telekonferencji, o ile jest dostępny.

(e) *Asystenci adwokata.*

(1) Studentom prawa, prawnikom i innym pomocnikom adwokackim pracującym pod nadzorem pełnomocnika reprezentującego osobę pozbawioną wolności zezwala się na komunikowanie się z tą osobą drogą pocztową, telefoniczną i podczas osobistych wizyt w takim samym zakresie i na tych samych warunkach że pełnomocnik może to zrobić w celu reprezentowania osoby. Studenci prawa, asystenci prawni i inni asystenci adwokaci pracujący pod kierunkiem pełnomocnika, z którym kontaktuje się osoba pozbawiona wolności, mogą komunikować się z tą osobą za pośrednictwem poczty, telefonu lub podczas osobistych wizyt w takim samym zakresie i na takich samych warunkach, jak pełnomocnik. może to zrobić.

(2) Asystent adwokata może być zobowiązany do przedstawienia dokumentu tożsamości od pełnomocnika wyznaczonemu urzędnikowi w centrali Departamentu w celu uzyskania przepustki do obiektu. Przepustki nie można odmówić na podstawie któregośkolwiek z powodów wymienionych w 40 RCNY § 1-09 (h)(1).

(3) Przepustka umożliwi asystentowi wykonywanie funkcji wymienionych w podrozdziale (e) niniejszego paragrafu. Można ją uchylić, jeżeli określone czyny popełnione przez asystenta prawnego wskazują na zagrożenie przez asystenta prawnego dla bezpieczeństwa placówki. To ustalenie musi być dokonane zgodnie z wymogami proceduralnymi paragrafów (2), (4) i (5) podrozdziału (h) 40 RCNY § 1-09.

(f) *Biblioteki prawnicze.* Każda placówka będzie utrzymywała odpowiednio wyposażoną i obsadzoną przez personel bibliotekę prawniczą.

(1) Bibliotekę prawniczą należy zlokalizować w wydzielonym miejscu, dostatecznie wolnym od hałasu i aktywności, z dostateczną przestrzenią i oświetleniem, aby umożliwić prowadzenie ciągłych badań.

(2) Każda biblioteka prawnicza będzie otwarta przez co najmniej pięć (5) dni w tygodniu, w tym co najmniej jeden (1) dzień weekendowy. Każdego dnia biblioteka prawnicza czynna jest:

(i) w obiektach liczących ponad sześćset (600) osób każda biblioteka prawnicza będzie działała przez co najmniej dziesięć (10) godzin, z czego co najmniej osiem (8) będzie w godzinach blokady;

(ii) w obiektach mieszczących sześćset (600) lub mniej osób każda biblioteka prawnicza będzie działała przez co najmniej osiem (8) i pół godziny, z czego co najmniej sześć (6) i pół będzie w czasie zamknięcia- poza godzinami;

(iii) we wszystkich placówkach biblioteka prawnicza będzie działać przez co najmniej trzy (3) godziny między 18:00 a 22:00; oraz

(iv) biblioteka prawnicza będzie otwarta do użytku ludzi we wszystkie święta, które przypadają w zwykłe dni biblioteczne z wyjątkiem Nowego Roku, 4 lipca, Święta Dziękczynienia i Bożego Narodzenia. Biblioteka prawnicza może być nieczynna w inne dni świąteczne niż określone pod warunkiem, że usługi biblioteczne prawnicze są świadczone w jeden z dwóch dni tego samego tygodnia, w którym biblioteka prawnicza jest zwykle nieczynna. W dni świąteczne, w które biblioteka prawnicza jest czynna, powinna działać przez minimum osiem (8) godzin. Żadne zmiany w harmonogramach bibliotek prawniczych nie mogą być dokonywane bez pisemnego powiadomienia Rady Korekcyjnej i powinny być otrzymane co najmniej pięć (5) dni roboczych przed wprowadzeniem planowanych zmian.

(3) Plan zajęć bibliotecznych prawniczych powinien być zorganizowany w taki sposób, aby umożliwić osobom przebywającym w areszcie w porach dnia, w których nie są przewidziane inne zajęcia, takie jak rekreacja, spożywanie posiłków, szkoła, zwolnienie lekarskie itp. Jeżeli nie można poczynić takich rozważań, należy umożliwić ponowną wizytę w bibliotece prawniczej w późniejszym terminie w ciągu dnia.

(4) Każdemu zatrzymanemu przysługuje dostęp do biblioteki prawniczej na co najmniej dwie (2) godziny dziennie w każdym dniu pracy Biblioteki Prawnej. Na życzenie może zostać zapewniony dodatkowy czas, jeśli pozwala na to miejsce i czas. W zapewnieniu dodatkowego czasu preferowane będą osoby, które pilnie potrzebują dodatkowego czasu, np. osoby sądzące na rozprawie oraz osoby, u których zbliża się termin w sądzie.

(5) Niezależnie od postanowień ust. (f) pkt 4, osobom przebywającym ze względów medycznych w jednostkach chorób zakaźnych można odmówić dostępu do biblioteki prawniczej. Należy wprowadzić alternatywną metodę dostępu do materiałów prawnych, aby umożliwić skuteczne badania prawne.

(6) Godziny godzin pracy w bibliotece prawniczej dla osób na poziomach 1 i 2 mieszkań RMAS zgodnie z definicją w [rozdziale 6 40 RCNY](#) mogą zostać skrócone lub wyeliminowane, pod warunkiem że zostanie wprowadzona alternatywna metoda dostępu do materiałów prawnych w celu umożliwienia skutecznych badań prawnych.

(7) Zajęcia z badań prawnych dla osób zamieszkałych w populacji ogólnej będą prowadzone w każdej placówce co najmniej raz na kwartał. Materiały szkoleniowe w zakresie badań prawnych będą udostępniane na żądanie osobom na poziomach 1 i 2 RMAS.

(8) Departament składa Zarządowi coroczne sprawozdanie z wyszczególnieniem zasobów dostępnych w bibliotece prawniczej w każdej placówce, w tym wykaz tytułów i dat wszystkich książek i czasopism prawniczych oraz liczbę, kwalifikacje i godziny anglojęzycznych i hiszpańskojęzycznych prawników asystenci.

(g) *Dokumenty prawne i dostawy.*

(1) Każda biblioteka prawnicza powinna zawierać niezbędne materiały badawcze i źródłowe, które należy aktualizować i uzupełniać, a w przypadku braku lub uszkodzenia materiałów niezwłocznie wymienić.

(2) Osoby aresztowane będą miały rozsądny dostęp do maszyn do pisania, dedykowanych edytorów tekstu i kserokopiarek w celu przygotowania dokumentów prawnych. Do użytku ludzi zostanie zapewniona wystarczająca liczba sprawnych maszyn do pisania, dedykowanych edytorów tekstu i kserokopiarek.

(3) Osobom przebywającym w areszcie należy udostępnić do nabycia artykuły biurowe, w tym długopisy, papiery i bloczki. Takie legalne usługi biurowe będą dostarczane osobom ubogim na koszt Departamentu.

(4) Należy udostępnić nieoznaczone formy prawne, które są powszechnie używane przez osoby aresztowane. Każda osoba może używać lub sporządzać kopie takich formularzy na własny użytek.

(h) *Prawna obsada bibliotek.*

(1) Podczas wszystkich godzin pracy każda biblioteka prawnicza będzie obsługiwana przez przeszkolonych cywilnych koordynatorów prawnych, którzy będą pomagać ludziom w przygotowaniu materiałów prawnych. Ochrona koordynatora prawnego jest zapewniona podczas dłuższej nieobecności regularnie przydzielonego koordynatora prawnego (koordynatorów prawnych).

(2) Każda biblioteka prawnicza będzie obsadzona odpowiednią liczbą przydzielonych na stałe funkcjonariuszy poprawczych znających procedury biblioteczne prawnicze.

(3) Osoby posługujące się językiem hiszpańskim w areszcie otrzymają w miarę potrzeb pomoc w korzystaniu z biblioteki prawniczej przez pracowników biegle posługujących się językiem hiszpańskim.

(i) *Liczba dokumentów prawnych i materiałów badawczych.*

(1) Osoby aresztowane mogą kupować i otrzymywać książki prawnicze oraz inne materiały do badań prawnych z dowolnego źródła.

(2) Rozsądne przepisy regulujące przechowywanie materiałów w celach i przeszukiwanie cel mogą zostać przyjęte, ale w żadnym wypadku nie wolno czytać ani konfiskować dokumentów prawnych, książek i dokumentów przez personel więzienny bez zgodnego z prawem nakazu. Jeżeli przestrzeń w celi jest ograniczona, wymagana jest alternatywna metoda bezpiecznego przechowywania legalnych materiałów w innym miejscu obiektu, pod warunkiem, że osoba zatrzymana będzie miała stały dostęp do tych materiałów.

(j) *Ograniczenie dostępu do biblioteki prawniczej.*

(1) Osoby przebywające w areszcie mogą zostać usunięte z Biblioteki Prawnej, jeżeli zakłócają prawidłowe funkcjonowanie Biblioteki Prawnej lub nie wykorzystują Biblioteki Prawnej zgodnie z jej przeznaczeniem.

(2) Każde postanowienie o ograniczeniu prawa dostępu osoby do biblioteki prawniczej wymaga formy pisemnej z podaniem konkretnych faktów i przyczyn leżących u podstaw takiego ustalenia. Kopię tego rozstrzygnięcia, w tym procedurę odwoławczą, należy przesłać Radzie oraz każdej osobie, której dotyczy orzeczenie, w ciągu jednego dnia roboczego od rozstrzygnięcia.

(3) Wprowadzony zostanie alternatywny sposób dostępu do materiałów prawniczych, aby umożliwić skuteczne poszukiwanie prawa dla każdej osoby wykluczonej z biblioteki prawniczej. Koordynator prawny na żądanie odwiedza każdą osobę wykluczoną w celu ustalenia jej prawniczych potrzeb bibliotecznych.

(4) Każda osoba, której dotyczy postanowienie dokonane zgodnie z niniejszym poddziałem (j) może odwołać się od takiego ustalenia do Zarządu.

(i) Osoba, której dotyczy orzeczenie, powiadomi na piśmie Zarząd i Departament o zamiarze odwołania się od orzeczenia.

(ii) Departament i każda osoba, której dotyczy orzeczenie, może przedłożyć Radzie do rozpatrzenia wszelkie istotne materiały oprócz pisemnego orzeczenia.

(iii) Zarząd lub osoba przez niego wyznaczona wyda pisemną decyzję w sprawie odwołania w ciągu pięciu (5) dni roboczych od otrzymania zawiadomienia o żądanej rewizji.

(Zmieniony zapis miejski 6.09.2021, eff. 7.09.2021)

§ 1-09 Zwiedzanie.

(a) *Polityka.* Wszystkie osoby przebywające w areszcie mają prawo do otrzymywania wizyt osobistych o wystarczającej długości i liczbie. Utrzymywanie osobistych powiązań z sieciami społecznymi i rodzinnymi oraz systemami wsparcia ma kluczowe znaczenie dla poprawy wyników zarówno podczas porodu, jak i po powrocie. Odwiedziny z przyjaciółmi i rodziną odgrywają zasadniczą rolę w zdolności danej osoby do utrzymywania tych kontaktów i dlatego Departament powinien zachęcać i ułatwiać je. Ponadto Zarząd uznaje, że rodzina danej osoby nie może być ograniczona do osób spokrewnionych z daną osobą lub przez prawnie uznane więzy, takie jak małżeństwo lub adopcja. Dlatego termin „rodzina” jak jest używany w tym podrozdziale, powinien być rozumiany szeroko, aby odzwierciedlić różnorodność struktur rodzinnych i szeroką gamę relacji, które mogą ściśle łączyć osobę pod opieką z innymi. Powinno to obejmować na przykład, ale nie ograniczać się do: romantycznych partnerów; rodzice chrześni i chrześniacy; obecni i byli przybrani rodzice, dzieci i rodzeństwo; oraz osoby związane z daną osobą poprzez obecne lub poprzednie związki partnerskie, umowy zastępcze, związki cywilne lub konkubinaty.

(b) *Strefy wizyt i poczekalni.*

(1) W każdym obiekcie musi być utworzony i utrzymywany obszar wizytowy o wielkości wystarczającej do spełnienia wymagań niniejszego rozdziału.

(2) Pomieszczenie dla odwiedzających powinno być zaprojektowane tak, aby umożliwiać fizyczny kontakt między osobami aresztowanymi a ich gośćmi, zgodnie z podrozdziałem (f) niniejszego paragrafu.

(3) Departament doloży wszelkich starań, aby zminimalizować czas oczekiwania na wizytę. Odwiedzający nie będą musieli czekać na zewnątrz obiektu, chyba że zapewnione jest odpowiednie schronienie i spełnione są wymagania paragrafu (b)(4) tego rozdziału.

(4) Wszystkie poczekalnie i strefy odwiedzin powinny zapewniać co najmniej minimalny komfort odwiedzającym, w tym między innymi:

(i) wystarczająca ilość miejsc dla wszystkich odwiedzających;

(ii) dostęp do toalet i wody pitnej przez cały okres oczekiwania i wizyty;

(iii) dostęp do automatów z napojami i artykułami spożywczymi w pewnym momencie w okresie oczekiwania lub wizyty; oraz

(iv) dostęp do hiszpańskojęzycznego pracownika lub wolontariusza w pewnym momencie w okresie oczekiwania lub wizyty. Wszystkie zasady, przepisy i godziny zwiedzania muszą być wyraźnie wywieszane w języku angielskim i hiszpańskim w poczekalniach i strefach odwiedzin w każdym obiekcie.

(5) Departament doloży wszelkich starań, aby w miesiącach o ciepłej pogodzie wykorzystać tereny zewnętrzne do wizyt.

(c) *Harmonogram wizyt.*

(1) Godziny odwiedzin mogą być różne, aby dopasować się do harmonogramów poszczególnych obiektów, ale muszą spełniać następujące minimalne wymagania dla osób oczekujących na rozprawę:

(i) *od poniedziałku do piątku.* Zwiedzanie jest dozwolone przez co najmniej trzy (3) dni przez co najmniej trzy (3) kolejne godziny między 9:00 a 17:00. Zwiedzanie jest dozwolone w co najmniej dwa (2) wieczory przez co najmniej trzy (3) kolejne godziny między 6 po południu i 22:00

(ii) *sobota i niedziela.* Zwiedzanie jest dozwolone w oba dni przez co najmniej pięć (5) kolejnych godzin między 9:00 a 20:00

(2) Godziny odwiedzin mogą być zmieniane w celu dopasowania do harmonogramów poszczególnych placówek, ale muszą spełniać następujące minimalne wymagania dla osób skazanych:

(i) *od poniedziałku do piątku.* Zwiedzanie jest dozwolone w co najmniej jeden (1) wieczór przez co najmniej trzy (3) kolejne godziny między 18:00 a 22:00

(ii) *sobota i niedziela.* Zwiedzanie jest dozwolone w oba dni przez co najmniej pięć (5) kolejnych godzin między 9:00 a 20:00

(3) Harmonogram wizyt w każdej placówce jest dostępny po skontaktowaniu się z centralą Departamentu lub placówką.

(4) Wizyty trwają co najmniej jedną (1) godzinę. Bieg tego terminu nie rozpoczyna się z chwilą, gdy osoba zatrzymana i osoba odwiedzająca spotkają się w sali widzeń.

(5) Osoby skazane mają prawo do co najmniej dwóch (2) widzeń tygodniowo, z co najmniej jedną (1) wizytą wieczorem lub w weekend, zgodnie z życzeniem osoby skazanej. Osoby oczekujące na rozprawę mają prawo do co najmniej trzech (3) wizyt tygodniowo, z co najmniej jedną (1) wieczorem lub w weekend, zgodnie z życzeniem osoby. Do tej liczby nie wlicza się wizyt właściwie zidentyfikowanych osób świadczących usługi lub pomoc, w tym prawników, lekarzy, doradców religijnych, funkcjonariuszy publicznych, terapeutów, doradców i przedstawicieli mediów.

(6) Nie ma ograniczeń co do liczby wizyt danego gościa lub kategorii odwiedzających.

(7) Oprócz minimalnej liczby wizytacji wymaganej przez ustępy (1), (2) i (5) niniejszego podrozdziału, dodatkowe wizytacje są zapewniane w przypadkach wymagających szczególnej konieczności, w tym między innymi w sytuacjach i sytuacjach nadzwyczajnych z długim czasem podróży.

(8) Osoby aresztowane mogą przebywać w areszcie z co najmniej trzema (3) osobami jednocześnie, przy czym maksymalna ich liczba zostanie określona przez placówkę.

(9) Odwiedzający mogą odwiedzać jednocześnie co najmniej dwie (2) osoby w areszcie, przy czym maksymalna ich liczba zostanie określona przez placówkę.

(10) Jeżeli wymaga tego brak miejsca, obiekt może ograniczyć łączną liczbę osób w dowolnej grupie odwiedzających i osób w areszcie do czterech (4). Takie ograniczenie jest uchylone w przypadkach wymagających szczególnej konieczności, w tym między innymi w sytuacjach awaryjnych i sytuacjach wymagających długiego czasu podróży.

(d) *Wizyta wstępna.*

(1) Osoby oczekujące na rozprawę mają prawo do wizyty bezkontaktowej w ciągu dwudziestu czterech (24) godzin od przyjęcia do placówki.

(2) Jeżeli wizyta zaplanowana zgodnie z paragrafem (c)(1) niniejszego paragrafu nie jest dostępna w ciągu dwudziestu czterech (24) godzin po przyjęciu osoby na rozprawę, należy poczynić kroki w celu zapewnienia, że pierwsza wizyta wymagana przez podział ten jest udostępniana.

(e) *Identyfikacja i rejestracja odwiedzających.*

(1) Zgodnie z wymogami niniejszego podziału, każda właściwie zidentyfikowana osoba, za zgodą osoby znajdującej się w areszcie, może odwiedzić tę osobę.

(i) Przed wizytacją osoba aresztowana jest informowana o tożsamości potencjalnego gościa.

(ii) Odmowa przez osobę aresztowaną spotkania z konkretnym gościem nie ma wpływu na prawo tej osoby do spotkania się z jakimkolwiek innym gościem w tym okresie ani na prawo tej osoby do spotkania się z gościem, któremu odmówiono wizyty w kolejnych okresach.

(2) Odwiedzający są zobowiązani do wpisu do dziennika zwiedzających obiekt:

(i) ich imię i nazwisko;

(ii) ich adres;

(iii) datę;

(iv) czas wjazdu;

(v) nazwisko osoby lub osób, które mają zostać odwiedzone; oraz

(vi) czas wyjścia.

(3) Każdy potencjalny odwiedzający, który nie ukończył szesnastego (16) roku życia, jest zobowiązany do wpisu lub wpisu w ich imieniu do rejestru odwiedzających obiekt:

(i) informacje wymagane w ustępie (2) niniejszego podrozdziału;

(ii) ich wiek; oraz

(iii) imię i nazwisko, adres i numer telefonu rodzica lub opiekuna prawnego.

(4) Dziennik odwiedzających jest poufny, a informacje w nim zawarte nie mogą być odczytywane ani ujawniane pracownikom spoza Wydziału, z wyjątkiem przypadków przewidzianych w Statucie Miasta lub na specjalne żądanie oficjalnego organu ścigania. Dział prowadzi rejestr wszystkich takich wniosków wraz ze szczegółowymi i kompletnymi opisami.

(5) Przed wizytą w areszcie, od potencjalnego gościa w wieku poniżej szesnastu (16) lat może być wymagane, aby towarzyszyła osoba w wieku osiemnastu (18) lat lub starsza oraz aby przedstawił ustną lub pisemną zgodę od rodzic lub opiekun prawny wyrażający zgodę na taką wizytę.

(6) Departament może przyjąć alternatywne procedury widzeń osób poniżej szesnastego (16) roku życia. Takie procedury muszą być zgodne z polityką ust. (e) (5) niniejszego podrozdziału i muszą zostać przedłożone Radzie do zatwierdzenia.

(f) *Wizyty kontaktowe.* Dozwolony jest kontakt fizyczny między wszystkimi osobami aresztowanymi i wszystkimi ich gośćmi. Dozwolony kontakt fizyczny obejmuje krótki uścisk i pocałunek między zatrzymanym a gościem zarówno na początku, jak i na końcu okresu odwiedzin. Osoby pozbawione wolności będą mogły przetrzymywać w rodzinie dzieci w wieku czternastu (14) lat i młodsze przez cały okres wizytacji, pod warunkiem, że Departament może ograniczyć osobę w areszcie do posiadania jednego dziecka na raz. Dodatkowo, osoby przebywające w areszcie mogą trzymać się za ręce ze swoimi gośćmi przez cały okres wizytacji, co Departament może ograniczyć do trzymania za ręce przegrody nie większej niż sześć (6) cali. Przepisy tego podziału nie mają zastosowania do osób przebywających z powodów medycznych w jednostkach chorób zakaźnych. 6-17 (f).

(g) *Odwiedzanie ochrony i nadzór.*

(1) Wszystkie osoby w areszcie, przed i po każdej wizycie, mogą być przeszukiwane wyłącznie w celu upewnienia się, że nie posiadają przemytu.

(2) Wszyscy potencjalni goście mogą być przeszukiwani przed wizytą wyłącznie w celu upewnienia się, że nie posiadają żadnej przemytu.

(3) Wszelkie rewizje osobiste potencjalnego gościa dokonane zgodnie z ustępem (2) niniejszego podrozdziału są przeprowadzane wyłącznie przy użyciu elektronicznych urządzeń wykrywających. Żadne z postanowień zawartych w niniejszym dokumencie nie ma wpływu na uprawnienia posiadane przez personel poprawczy zgodnie z ustawą.

(4) Przedmioty posiadane przez potencjalnego gościa, w tym między innymi torebki lub paczki, mogą być przeszukiwane lub sprawdzane. Podczas wizyty goście mogą nosić rzeczy osobiste, w tym obrączki ślubne, medale religijne i odzież. Departament może wymagać od przyszłego gościa zabezpieczenia w zamkniętej szafce swojej własności osobistej, w tym między innymi toreb, odzieży wierzchniej i urządzeń elektronicznych. Wizyty nie można opóźnić ani odmówić, ponieważ nie jest dostępna sprawną, zamykana szafka.

(5) Nadzór jest sprawowany podczas wizytacji wyłącznie w celu zapewnienia bezpieczeństwa lub ochrony obiektu.

(6) Wizyty nie mogą być wysłuchiwane ani monitorowane, chyba że uzyskano zgodny z prawem nakaz, chociaż należy zachować nadzór wizualny.

(h) *Ograniczenia prawa do odwiedzin.*

(1) Prawo do odwiedzin osoby pozbawionej wolności z konkretnym gościem może zostać odebrane, cofnięte lub ograniczone tylko wtedy, gdy zostanie stwierdzone, że korzystanie z tych praw stanowi poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa lub ochrony obiektu, pod warunkiem, że prawo do odwiedzin z konkretnym gościem można odmówić tylko wtedy, gdy cofnięcie prawa do kontaktów kontaktowych nie wystarczy do zmniejszenia poważnego zagrożenia. Ustalenie to musi opierać się na konkretnych działaniach popełnionych przez odwiedzającego podczas wcześniejszej wizyty w obiekcie, które wykazują zagrożenie dla bezpieczeństwa obiektu lub na konkretnych informacjach otrzymanych i zweryfikowanych, że odwiedzający planuje zaangażować się w działania podczas kolejną wizytę, która będzie stanowić zagrożenie dla bezpieczeństwa lub ochrony obiektu. Przed jakimkolwiek ustaleniem, odwiedzający musi otrzymać pisemne powiadomienie o konkretnych zarzutach oraz nazwiska i oświadczenia stron obciążających i mieć możliwość udzielenia odpowiedzi. Nazwisko informatora może zostać zatrzymane, jeśli jest to konieczne w celu ochrony bezpieczeństwa informatora.

(2) Prawo osoby pozbawionej wolności do kontaktu z wizytami, o których mowa w podrozdziale (f) niniejszego paragrafu, może zostać odmówione, cofnięte lub ograniczone tylko wtedy, gdy zostanie ustalone, że takie wizyty stanowią poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa lub ochrony obiektu. W przypadku podjęcia decyzji o odmowie, cofnięciu lub ograniczeniu prawa osoby do wizyt kontaktowych w zwykły sposób, należy dokonać alternatywnych ustaleń w celu zapewnienia danej osobie wymaganej liczby wizyt, w tym między innymi wizyt bezkontaktowych. Ustalenie to musi opierać się na konkretnych czynach popełnionych przez osobę w areszcie pod obecnym zarzutem lub wyrokiem, które wskazują na zagrożenie tej osoby dla bezpieczeństwa i ochrony obiektu, lub na konkretnych otrzymanych i zweryfikowanych informacjach, czy osoba planuje podjąć działania podczas kolejnej wizyty, które będą stanowić zagrożenie dla bezpieczeństwa lub ochrony obiektu. Przed podjęciem jakichkolwiek decyzji, osobie tej należy przekazać pisemne powiadomienie o konkretnych zarzutach oraz nazwiska i oświadczenia stron stawiających zarzuty, a także dać jej możliwość udzielenia odpowiedzi. Nazwisko informatora może zostać zatrzymane, jeśli jest to konieczne w celu ochrony bezpieczeństwa informatora.

(3) Ograniczenia prawa do odwiedzin muszą być dostosowane do zagrożenia stwarzanego przez osobę aresztowaną lub potencjalnego gościa i nie wykraczają poza to, co jest konieczne do zaradzenia temu zagrożeniu.

(4) Prawa do odwiedzin nie można odmawiać, cofać, ograniczać ani ingerować w oparciu o rzeczywiste lub domniemane osoby przebywające w areszcie lub potencjalnego gościa:

- (i) płeć;
- (ii) orientacja seksualna;
- (iii) rasa;
- (iv) wiek, chyba że niniejszy paragraf stanowi inaczej;
- (v) obywatelstwo;
- (vi) przekonania polityczne;
- (vii) religia;
- (viii) rejestr karny;
- (ix) tocząca się sprawa karna lub cywilna;
- (x) brak więzi rodzinnej;
- (xi) płeć, w tym tożsamość płciową, obraz siebie, wygląd, zachowanie lub ekspresję; lub
- (xii) niepełnosprawność

(5) Każde postanowienie o odmowie, cofnięciu lub ograniczeniu prawa do odwiedzin osoby aresztowanej zgodnie z ust. (1) i (2) niniejszego rozdziału ma formę pisemną i określa konkretne fakty i powody leżące u podstaw takiego ustalenia. Kopia tego orzeczenia, w tym opis procedury odwoławczej, zostanie przesłana Radzie oraz każdej osobie, której dotyczy orzeczenie, w ciągu dwudziestu czterech (24) godzin od rozstrzygnięcia.

(i) *Procedura odwoławcza od ograniczeń w odwiedzinach.*

(1) Każda osoba, której dotyczy postanowienie Departamentu o odmowie, odwołaniu lub ograniczeniu dostępu do wizytacji, może odwołać się od takiego ustalenia do Zarządu, zgodnie z następującymi procedurami:

(i) Osoba, której dotyczy orzeczenie, powiadomi na piśmie Zarząd i Departament o zamiarze odwołania się od orzeczenia.

(ii) Departament i każda osoba, której dotyczy orzeczenie, może przedłożyć Radzie do rozpatrzenia wszelkie istotne materiały oprócz pisemnego orzeczenia.

(iii) Zarząd lub osoba przez niego wyznaczona wyda pisemną decyzję w sprawie odwołania w ciągu pięciu (5) dni roboczych od otrzymania zawiadomienia o żądanej rewizji, wskazując, czy postanowienie o wizycie zostało potwierdzone, cofnięte lub zmodyfikowane.

(iv) W przypadku istnienia uzasadnionej przyczyny przedłużenia okresu, w którym Zarząd lub osoba wyznaczona może wydać pisemną decyzję, poza pięć (5) dni roboczych, Zarząd lub osoba wyznaczona może wydać jedno przedłużenie nie przekraczające dziesięciu (10) dni roboczych. W takich przypadkach Zarząd niezwłocznie powiadamia Departament oraz osoby, których dotyczy przedłużenie.

(Zmieniony Rekord Miejski 24.12.2015, wygasły 3.02.2016; znowelizowany Rekord Miejski 6.09.2021, wyw. 7.09.2021)

§ 1-10 Rozmowy telefoniczne.

(a) *Polityka.* Więźniowie mają prawo do okresowych rozmów telefonicznych. W pomieszczeniach mieszkalnych każdego obiektu zostanie zainstalowana wystarczająca liczba telefonów, aby spełnić wymagania tej sekcji.

(b) *Wstępna rozmowa telefoniczna.* Po przyjęciu do placówki każdy zatrzymany może wykonać jedną odbyłą lokalną rozmowę telefoniczną na koszt Departamentu. O prośbach o wykonanie dodatkowych rozmów telefonicznych przy przyjęciu decyduje placówka. Rozmowy telefoniczne międzystrefowe będą odbierane, chociaż można poczynić kroki w celu umożliwienia więźniowi poniesienia kosztów takich rozmów.

(c) *Rozmowy telefoniczne zatrzymanych.* Zatrzymani mogą wykonywać co najmniej jedną rozmowę telefoniczną każdego dnia. Trzy telefony tygodniowo do osób pozbawionych wolności na koszt Departamentu, jeśli są wykonywane w mieście Nowy Jork. Zamiejscowe rozmowy telefoniczne będą wykonywane na koszt osoby

zatrzymanej.

(d) *Rozmowy telefoniczne z skazanymi więźniami.* Skazani więźniowie będą mogli wykonywać co najmniej dwie rozmowy telefoniczne w tygodniu. Wezwania te będą kierowane do więźniów skazanych w stanie ubóstwa na koszt Departamentu, jeśli zostaną wykonane w mieście Nowy Jork. Rozmowy telefoniczne międzystrefowe będą wykonywane na koszt skazanego lub na koszt skazanego.

(e) *Czas trwania rozmów telefonicznych.* Departament dopuszcza rozmowy telefoniczne trwające co najmniej sześć minut.

(f) *Planowanie rozmów telefonicznych.* Spełniając wymagania podpunktów (c) i (d) niniejszego paragrafu, rozmowy telefoniczne są dozwolone we wszystkich okresach blokady. Połączenia telefoniczne o charakterze alarmowym należy wykonywać w rozsądnym terminie.

(g) *Przychodzące rozmowy telefoniczne.*

(1) Więźniowi zezwala się na odbieranie przychodzących połączeń telefonicznych o charakterze nagłym lub odbiera się wiadomość i pozwala się jeńcowi na oddzwonienie tak szybko, jak to możliwe.

(2) Więzień ma prawo odbierać telefony przychodzące od swojego pełnomocnika procesowego w toczącym się postępowaniu cywilnym lub karnym lub odbiera się wiadomość, a więzień może jak najszybciej oddzwonić. Takie wezwania muszą dotyczyć toczącego się postępowania.

(h) *Nadzór rozmów telefonicznych.* Po wdrożeniu odpowiednich procedur rozmowy telefoniczne więźniów mogą być podsłuchiwane lub monitorowane tylko wtedy, gdy więźniowie zostali powiadomieni w sposób zgodny z prawem. Rozmowy telefoniczne do Zarządu Więziennictwa, Generalnego Inspektora i innych organów monitorujących, a także do lekarzy i klinicyistów leczących, adwokatów i duchownych nie będą podsłuchiwane ani monitorowane.

(i) *Ograniczenie praw telefonicznych.*

(1) Prawa telefoniczne każdego więźnia mogą być ograniczone tylko wtedy, gdy zostanie stwierdzone, że korzystanie z tych praw stanowi zagrożenie dla bezpieczeństwa lub ochrony obiektu lub nadużycie pisemnych przepisów telefonicznych wcześniej znanych więźniowi.

(i) Ustalenie to musi opierać się na konkretnych czynach popełnionych przez więźnia podczas korzystania z praw telefonicznych, które wskazują na takie zagrożenie lub nadużycie. Przed podjęciem jakichkolwiek decyzji więzień musi otrzymać pisemne zawiadomienie o konkretnych zarzutach oraz nazwiska i oświadczenia stron oskarżonych, a także mieć możliwość udzielenia odpowiedzi. Imię i nazwisko informatora może zostać zatajone, jeśli jest to konieczne w celu ochrony jego bezpieczeństwa.

(ii) Każde postanowienie o ograniczeniu praw telefonicznych więźnia powinno być sporządzone na piśmie i zawierać konkretne fakty i powody leżące u podstaw takiego ustalenia. Kopia tego rozstrzygnięcia, w tym procedura odwoławcza, zostanie wysłana do Rady oraz do każdej osoby, której dotyczy orzeczenie, w ciągu 24 godzin od rozstrzygnięcia.

(2) Prawa telefoniczne przewidziane w podrozdziałach (c) i (d) niniejszego paragrafu mogą być ograniczone dla więźniów poddanych segregacji karnej, pod warunkiem, że takie osoby będą mogły wykonać co najmniej jedną rozmowę telefoniczną w tygodniu.

(j) *Odwołanie.* Każda osoba, której dotyczy postanowienie dokonane zgodnie z niniejszym podziałem, może odwołać się od takiego ustalenia do Zarządu.

(1) Osoba, której dotyczy orzeczenie, powiadamia na piśmie Zarząd i Departament o zamiarze odwołania się od orzeczenia.

(2) Departament i każda osoba, której dotyczy orzeczenie, może przedłożyć Radzie do rozpatrzenia wszelkie istotne materiały oprócz pisemnego ustalenia.

(3) Zarząd lub osoba przez niego wyznaczona wydaje pisemną decyzję w sprawie odwołania w ciągu pięciu dni roboczych od otrzymania zawiadomienia o żądanej rewizji.

§ 1-11 Korespondencja.

(a) *Polityka.* Osoby aresztowane mają prawo do korespondencji z dowolną osobą, z wyjątkiem uzasadnionego przekonania, że ograniczenie jest konieczne w celu ochrony bezpieczeństwa publicznego lub utrzymania porządku i bezpieczeństwa obiektu. Departament ustali odpowiednie procedury realizacji tej polityki. Korespondencja nie może być uważana za zagrażającą bezpieczeństwu placówki wyłącznie z powodu krytyki placówki, jej personelu lub systemu penitencjarnego, bądź głoszeniem niepopularnych pomysłów, w tym poglądów, które pracownicy placówki uznają za niesprzyjające rehabilitacji lub leczeniu poprawczym. Departament powiadomi o tej polityce wszystkie osoby w areszcie.

(b) *Liczba i język.*

(1) Korespondencja przychodząca lub wychodząca nie podlega żadnym ograniczeniom w zależności od ilości korespondencji wysłanej lub otrzymanej ani języka, w którym korespondencja jest napisana.

(2) Jeżeli aresztowany nie jest w stanie czytać lub pisać, może otrzymać pomoc w korespondencji od innych osób, w tym między innymi od pracowników placówki i osób zatrzymanych.

(c) *Korespondencja wychodząca.*

(1) Każda placówka udostępni osobom ubogim w areszcie na koszt Departamentu papeterii i przesyłek pocztowych dla wszystkich listów do adwokatów, sądów i urzędników publicznych, a także dwóch (2) innych listów każdego tygodnia.

(2) Każdy obiekt udostępni do zakupu przez osoby zatrzymane zarówno artykuły papiernicze, jak i pocztowe.

(3) Korespondencja wychodząca powinna zawierać w lewym górnym rogu koperty nazwę nadawcy oraz adres skrytki pocztowej obiektu lub adres pocztowy lub adres domowy nadawcy.

(4) Korespondencja wychodząca jest opieczętowana przez nadawcę i zdeponowana w zamkniętych pojemnikach pocztowych.

(5) Wszelka korespondencja wychodząca jest przesyłana do United States Postal Service co najmniej raz każdego dnia roboczego.

(6) Korespondencja wychodząca nieuprzywilejowana nie może być otwierana ani odczytywana, chyba że na podstawie zgodnego z prawem nakazu przeszukania lub pisemnego nakazu naczelnika wyrażającego uzasadnione podstawy, aby sądzić, że korespondencja zagraża bezpieczeństwu lub ochronie obiektu, innej osobie lub społeczeństwu.

(i) Pisemny rozkaz naczelnika powinien zawierać konkretne fakty i powody uzasadniające decyzję.

(ii) Nadawca, którego to dotyczy, zostanie powiadomiony na piśmie o ustaleniu oraz o konkretnych faktach i powodach na jego poparcie. Kurator może opóźnić zawiadomienie nadawcy tylko tak długo, jak długo takie powiadomienie zagrażałoby bezpieczeństwu obiektu, po czym niezwłocznie zawiadomia o tym osobę.

(iii) Pisemny zapis korespondencji odczytanej zgodnie z niniejszym paragrafem będzie przechowywany i będzie zawierał: imię i nazwisko osoby aresztowanej, nazwisko zamierzonego odbiorcy, nazwisko czytelnika, datę przeczytania korespondencji oraz data otrzymania powiadomienia.

(iv) Wszelkie działania podjęte zgodnie z niniejszym paragrafem zostaną zakończone w ciągu pięciu (5) dni roboczych od otrzymania korespondencji przez Departament.

(7) Wychodzącej korespondencji uprzywilejowanej nie wolno otwierać ani odczytywać, chyba że na podstawie zgodnego z prawem nakazu przeszukania.

(d) *Korespondencja przychodząca.*

(1) Korespondencja przychodząca jest dostarczana do adresata w ciągu czterdziestu ośmiu (48) godzin od otrzymania przez Departament, chyba że odbiorca nie jest już pod opieką Departamentu.

(2) Listę przesyłek, które można otrzymać w korespondencji, ustala Departament. Przy przyjęciu do placówki, ludziom należy dostarczyć kopię tej listy lub ją wywiesić w każdym rejonie mieszkaniowym.

(e) *Kontrola korespondencji przychodzącej.*

(1) Korespondencja przychodząca nieuprzywilejowana:

(i) nie mogą być otwierane, chyba że w obecności zamierzonego odbiorcy lub na podstawie zgodnego z prawem nakazu przeszukania lub pisemnego nakazu naczelnika, zawierającego uzasadnioną podstawę, by sądzić, że korespondencja zagraża bezpieczeństwu lub ochronie obiektu, innej osobie lub publiczny.

(A) Pisemny rozkaz naczelnika powinien zawierać konkretne fakty i powody uzasadniające decyzję.

(B) Odbiorca i nadawca, którego to dotyczy, otrzymają pisemne powiadomienie o decyzji naczelnika oraz o konkretnych faktach i powodach, które ją uzasadniają. Naczelnik może zwlekać z powiadomieniem odbiorcy i nadawcy tylko tak długo, jak długo takie powiadomienie zagrażałoby bezpieczeństwu lub ochronie obiektu, po czym niezwłocznie powiadamia o tym odbiorcę i nadawcę.

(C) Pisemny zapis korespondencji odczytanej zgodnie z niniejszym rozdziałem będzie przechowywany i będzie zawierał: imię i nazwisko nadawcy, imię i nazwisko zamierzonego odbiorcy w areszcie, nazwisko czytelnika, datę otrzymania i przeczytane oraz datę otrzymania powiadomienia przez odbiorcę i nadawcę.

(D) Wszelkie działania podjęte zgodnie z niniejszym podziałem zostaną zakończone w ciągu pięciu (5) dni roboczych od otrzymania korespondencji przez Departament.

(ii) nie mogą być odczytywane, chyba że na podstawie zgodnego z prawem nakazu przeszukania lub pisemnego nakazu naczelnika wyrażającego uzasadnione podstawy, by sądzić, że korespondencja zagraża bezpieczeństwu lub ochronie obiektu, innej osobie lub społeczeństwu. Procedury dotyczące pisemnego polecenia naczelnika zgodnie z niniejszym podrozdziałem są określone w paragrafie (1) niniejszego podrozdziału.

(2) Korespondencja przychodząca może być manipulowana lub sprawdzana bez otwierania i poddawana wszelkim nieinwazyjnym urządzeniom. List może zostać zatrzymany przez dodatkowe dwadzieścia cztery (24) godziny do czasu rozstrzygnięcia wniosku o nakaz przeszukania.

(3) Przychodzącej korespondencji uprzywilejowanej otwiera się wyłącznie w obecności aresztowanego odbiorcy lub na podstawie zgodnego z prawem nakazu przeszukania. Przychodzącej korespondencji uprzywilejowanej nie wolno czytać, chyba że na podstawie zgodnego z prawem nakazu przeszukania.

(f) *Przesyłki zabronione w korespondencji przychodzącej.*

(1) Jeżeli przedmiot znaleziony w korespondencji przychodzącej dotyczy przestępstwa kryminalnego, może zostać przekazany do odpowiedniego organu w celu ewentualnego wszczęcia postępowania karnego. W takich sytuacjach powiadomienie, o którym mowa w ust. 3 niniejszego podrozdziału, może zostać opóźnione, jeżeli jest to konieczne, aby zapobiec ingerencji w toczące się postępowanie karne.

(2) Zabroniony przedmiot znaleziony w korespondencji przychodzącej, który nie zawiera przestępstwa, zostanie zwrócony nadawcy, podarowany lub zniszczony, zgodnie z życzeniem odbiorcy.

(3) W ciągu dwudziestu czterech (24) godzin od usunięcia przedmiotu Zarząd i zamierzony odbiorca otrzymają pisemne powiadomienie o tej czynności. To pisemne zawiadomienie powinno zawierać:

- (i) nazwisko i adres nadawcy;
- (ii) przedmiot usunięty;
- (iii) przyczyny usunięcia;
- (iv) wybór przewidziany w ust. 2 niniejszego podrozdziału; oraz
- (v) procedurę odwoławczą.

(4) Po usunięciu przesyłki korespondencja przychodząca jest przekazywana do adresata.

(g) *Odwołanie.* Każda osoba, której dotyczy postanowienie o usunięciu przedmiotu z korespondencji, może odwołać się od takiego postanowienia do Zarządu.

(1) Osoba, której dotyczy orzeczenie, powiadamia na piśmie Zarząd i Departament o zamiarze odwołania się od orzeczenia.

(2) Departament i każda osoba, której dotyczy orzeczenie, może przedłożyć Zarządowi do rozpatrzenia wszelkie istotne materiały oprócz pisemnego ustalenia.

(3) Zarząd lub osoba przez niego wyznaczona wydaje pisemną decyzję w sprawie odwołania w ciągu 14 dni roboczych od otrzymania zawiadomienia o żądanej rewizji.

(Zmieniony zapis miejski 6.09.2021, eff. 7.09.2021)

§ 1-12 Pakiety.

(a) *Polityka.* Więźniom zezwala się na przyjmowanie i wysyłanie przesyłek od dowolnej osoby, z wyjątkiem uzasadnionych przypuszczeń, że ograniczenie jest konieczne w celu ochrony bezpieczeństwa publicznego lub utrzymania porządku i bezpieczeństwa obiektu.

(b) *Liczba.* Departament może nałożyć uzasadnione ograniczenia na liczbę wysyłanych lub odbieranych przesyłek.

(c) *Paczki wychodzące.* Koszty związane z wysłaniem paczek wychodzących ponosi więzień.

(d) *Paczki przychodzące.*

(1) Paczki przychodzące są dostarczane w ciągu 72 godzin od otrzymania przez Departament, chyba że zamierzony osadzony nie jest już pod opieką Departamentu.

(2) Przesyłki mogą być dostarczone osobiście do placówki w godzinach odwiedzin.

(3) Przy przyjęciu do placówki więźniowie otrzymują kopię listy przedmiotów, które mogą być odbierane w paczkach lub ta lista powinna być wywieszona w każdym obszarze mieszkalnym.

(e) *Kontrola przychodzących przesyłek.*

(1) Przychodzące paczki można otwierać i sprawdzać.

(2) Korespondencja zawarta w paczkach przychodzących nie może być otwierana ani odczytywana, chyba że zgodnie z procedurami określonymi w podrozdziale (e) 40 RCNY § 1-11.

(f) *Przedmioty zakazane w paczkach przychodzących.*

(1) Jeżeli przedmiot znaleziony w przesyłce przychodzącej stanowi przestępstwo, może zostać przekazany do odpowiedniego organu w celu ewentualnego postępowania karnego. W takich sytuacjach powiadomienie, o którym mowa w ust. 3 niniejszego podrozdziału, może zostać opóźnione, jeżeli jest to konieczne, aby zapobiec ingerencji w toczące się postępowanie karne.

(2) Przedmiot zabroniony znaleziony w przesyłce przychodzącej, który nie stanowi przestępstwa, zostanie zwrócony nadawcy, podarowany lub zniszczony, zgodnie z życzeniem więźnia.

(3) W ciągu 24 godzin od usunięcia przedmiotu Zarząd i przyszły więzień otrzymają pisemne zawiadomienie o tej czynności. To pisemne zawiadomienie powinno zawierać:

- (i) nazwisko i adres nadawcy;
- (ii) przedmiot usunięty;
- (iii) przyczyny usunięcia;
- (iv) wybór przewidziany w ust. 2 niniejszego podrozdziału; oraz
- (v) procedurę odwoławczą.

(4) Po wyjęciu przedmiotu wszystkie inne przedmioty w paczce zostaną przekazane do przeznaczonego więźnia.

(g) *Odwołanie.* Każda osoba, której dotyczy postanowienie o usunięciu przedmiotu z przesyłki przychodzącej, może odwołać się od takiego postanowienia do Zarządu.

(1) Osoba, której dotyczy orzeczenie, powiadamia na piśmie Zarząd i Departament o zamiarze odwołania się od orzeczenia.

(2) Departament i każda osoba, której dotyczy orzeczenie, może przedłożyć Zarządowi do rozpatrzenia wszelkie istotne materiały oprócz pisemnego ustalenia.

(3) Zarząd lub osoba przez niego wyznaczona wydaje pisemną decyzję w sprawie odwołania w ciągu 14 dni roboczych od otrzymania zawiadomienia o żądanej rewizji.

(Zmieniony Rekord Miejski 24.12.2015, wyd. 03.02.2016)

§ 1-13 Publikacje.

(a) *Polityka.* Więźniowie mają prawo do otrzymywania nowych lub używanych publikacji z dowolnego źródła, w tym od rodziny, przyjaciół i wydawców, z wyjątkiem przypadków, gdy istnieje uzasadnione przekonanie, że ograniczenie jest konieczne w celu ochrony bezpieczeństwa publicznego lub utrzymania porządku i bezpieczeństwa obiektu. „Publikacje” to materiały drukowane, w tym książki w miękkiej i twardej oprawie, artykuły, czasopisma i gazety.

(b) *Liczba i język.* Nie ma ograniczeń dotyczących otrzymywania publikacji w oparciu o liczbę publikacji otrzymanych uprzednio przez więźnia lub język publikacji.

(c) *Przychodzące publikacje.*

(1) Przychodzące publikacje będą dostarczane do docelowego więźnia w ciągu 48 godzin od ich otrzymania przez Departament, chyba że więzień nie jest już w areszcie Departamentu.

(2) Przychodzące publikacje mogą być otwierane i kontrolowane zgodnie z procedurami mającymi zastosowanie do przesyłek przychodzących.

(3) Przychodzące publikacje nie będą cenzurowane ani opóźniane, chyba że zawierają szczegółowe instrukcje dotyczące produkcji lub użycia niebezpiecznej broni lub materiałów wybuchowych, planów ucieczki lub innych materiałów, które mogą zagrozić bezpieczeństwu i ochronie obiektu.

(4) Przychodzące publikacje należy odczytywać wyłącznie w celu ustalenia, czy zawierają materiały zakazane w ustępie (3) niniejszego podrozdziału.

(5) W ciągu 24 godzin od decyzji o cenzurowaniu lub opóźnieniu całości lub części nadchodzącej publikacji, Zarząd i docelowy więzień otrzymają pisemne powiadomienie o takim działaniu. Zawiadomienie to zawiera konkretne fakty i powody leżące u podstaw decyzji i procedury odwoławczej.

(d) *Odwołanie.* Każda osoba, której dotyczy orzeczenie dokonane zgodnie z ustępem (c)(3) niniejszego paragrafu, może odwołać się od takiego orzeczenia do Zarządu.

(1) Osoba, której dotyczy orzeczenie, powiadamia na piśmie Zarząd i Departament o zamiarze odwołania się od orzeczenia.

(2) Departament i każda osoba, której dotyczy orzeczenie, może przedłożyć Radzie do rozpatrzenia wszelkie istotne materiały oprócz pisemnego ustalenia.

(3) Zarząd lub osoba przez niego wyznaczona wydaje pisemną decyzję w sprawie odwołania w ciągu pięciu dni roboczych od otrzymania zawiadomienia o żądanej rewizji.

§ 1-14 Dostęp do mediów.

(a) *Polityka.* Więźniom przysługuje dostęp do mediów. „Media” oznaczają wszelkie drukowane lub elektroniczne środki przekazywania informacji dowolnej części społeczeństwa i obejmują między innymi gazety, czasopisma, książki lub inne publikacje oraz licencjonowane stacje radiowe i telewizyjne.

(b) *Wywiady medialne.*

(1) Właściwie zidentyfikowani przedstawiciele mediów mają prawo do przesłuchania każdego więźnia, który wyrazi zgodę na takie przesłuchanie. „Właściwie zidentyfikowany przedstawiciel mediów” oznacza każdą osobę, która przedstawi dowód swojego powiązania z mediami.

(2) Zgoda więźnia musi być sporządzona na piśmie na formularzu zawierającym następujące informacje w języku hiszpańskim i angielskim:

(i) nazwisko i organizację przedstawiciela mediów;

(ii) zawiadomienie skazanego, że oświadczenia złożone przedstawicielowi mediów mogą być dla niego szkodliwe w przyszłych postępowaniach administracyjnych lub sądowych;

(iii) zawiadomienie skazanego, że nie jest on zobowiązany do rozmowy z przedstawicielem mediów; oraz

(iv) zawiadomienie skazanego, że może odroczyć wywiad medialny w celu konsultacji z adwokatem lub inną osobą.

(3) Departament może wymagać zgody pełnomocnika przed umówieniem wywiadu medialnego z osadzonym poddawany egzaminowi kwalifikacyjnemu na podstawie nakazu sądowego.

(4) Departament może wymagać zgody pełnomocnika lub rodzica lub opiekuna prawnego przed umówieniem wywiadu medialnego z więźniem poniżej 18 roku życia.

(5) Nazwisko osoby do kontaktu z mediami Departamentu zostanie opublikowane. Przedstawiciele mediów kierują prośby o wywiad do tej osoby.

(6) Rozmowy zostaną zaplanowane niezwłocznie przez Departament, ale nie później niż w ciągu 24 godzin od wniosku złożonego w godzinach od 8:00 do 16:00. Okres 24 godzin może zostać przedłużony, jeśli wymaga tego nieobecność więźnia w zakładzie.

(c) *Ograniczenie wywiadów medialnych.*

(1) Departament może odmówić, odwołać lub ograniczyć wywiad medialny z przedstawicielem mediów lub więźniem tylko wtedy, gdy zostanie ustalone, że taki wywiad stanowi zagrożenie dla bezpieczeństwa lub ochrony zakładu.

(2) Ustalenie to musi opierać się na konkretnych czynach popełnionych przez przedstawiciela mediów lub więźnia podczas wcześniejszej wizyty, które wykazują jego zagrożenie dla bezpieczeństwa i ochrony obiektu. Przed podjęciem jakichkolwiek decyzji przedstawiciel mediów lub więzień musi otrzymać pisemne powiadomienie o konkretnych zarzutach oraz nazwiska i oświadczenia stron oskarżonych, a także mieć możliwość udzielenia odpowiedzi.

(3) Wszelkie ustalenia dokonane zgodnie z ust. (1) niniejszego rozdziału są dokonywane na piśmie i zawierają szczegółowe fakty i powody leżące u podstaw takiego ustalenia. Kopię tego orzeczenia, w tym procedurę odwoławczą, przesyła się Radzie oraz każdej osobie, której dotyczy orzeczenie, w ciągu 24 godzin od rozstrzygnięcia.

(4) Każda osoba, której dotyczy ustalenie dokonane zgodnie z niniejszym podziałem, może odwołać się od takiego ustalenia do Zarządu.

(i) Osoba, której dotyczy orzeczenie, powiadamia na piśmie Zarząd i Departament o zamiarze odwołania się od orzeczenia.

(ii) Departament i każda osoba, której dotyczy orzeczenie, może przedłożyć Radzie do rozpatrzenia wszelkie istotne materiały oprócz pisemnego ustalenia.

(iii) Zarząd lub osoba przez niego wyznaczona wyda pisemną decyzję w sprawie odwołania w ciągu pięciu dni roboczych od otrzymania zawiadomienia o żądanej rewizji.

§ 1-15 Wariancje.

(a) *Polityka.* Departament może wnioskować o odstępstwo od określonego poddziału lub sekcji tych minimalnych standardów, gdy zgodność nie może zostać osiągnięta lub utrzymana. „Ograniczona wariancja” to zwolnienie udzielone przez Zarząd z pełnej zgodności z określonym poddziałem lub sekcją przez określony czas. „Ciągła zmienność” to zwolnienie udzielone przez Zarząd z pełnej zgodności z określonym poddziałem lub sekcją na czas nieokreślony. „Awaryjne odchylenie” zgodnie z definicją w paragrafie (b)(3) niniejszego paragrafu jest zwolnieniem przyznanym przez Zarząd z pełnej zgodności z konkretnym poddziałem lub sekcją przez okres nie dłuższy niż 30 dni.

(b) *Wariancje ograniczone, ciągłe i awaryjne.*

(1) Departament może wystąpić do Zarządu o rozbieżność, gdy:

(i) pomimo najlepszych starań i najlepszych starań innych urzędników i agencji miasta Nowy Jork, nie można osiągnąć pełnej zgodności z podziałem lub sekcją, lub

(ii) zgodność ma być osiągnięta przez ograniczony okres w sposób inny niż określony w podrozdziale lub sekcji.

(2) Departament może wystąpić do Zarządu o ciągłą rozbieżność, gdy pomimo jego najlepszych wysiłków i najlepszych wysiłków innych urzędników i agencji Nowego Jorku nie można osiągnąć zgodności w przewidywalnej przyszłości, ponieważ:

(i) pełne przestrzeganie określonego pododdziału lub sekcji stworzyłoby skrajne praktyczne trudności w wyniku okoliczności charakterystycznych dla danego obiektu, a brak pełnego przestrzegania nie stworzyłby niebezpieczeństwa lub nadmiernych trudności dla personelu lub więźniów; lub

(ii) zgodność ma być osiągnięta w alternatywny sposób, wystarczający do spełnienia celu podziału lub sekcji.

(3) Departament może zwrócić się do Zarządu o awaryjną wariację, gdy sytuacja nadzwyczajna uniemożliwia dalsze przestrzeganie pododdziału lub sekcji. Departament może ogłosić odchylenia awaryjne na okres krótszy niż 24 godziny, gdy sytuacja awaryjna uniemożliwia dalsze przestrzeganie określonego pododdziału lub sekcji. O zaistniałej sytuacji awaryjnej i zgłoszeniu wariacji niezwłocznie powiadamia się Zarząd lub osobę przez nią wyznaczoną.

(c) *Stosowanie wariacji.*

(1) Wniosek o zmianę musi zostać złożony na piśmie do Zarządu przez Komisarza Departamentu, gdy tylko zostanie stwierdzone, że dalsze przestrzeganie przepisów nie będzie możliwe i zawiera:

(i) rodzaj żądanej wariacji;

(ii) konkretny podrejon lub sekcja, o której mowa;

(iii) wnioskowaną datę rozpoczęcia wariacji;

(iv) wysiłki podejmowane przez Departament w celu osiągnięcia zgodności do dnia wejścia w życie;

(v) konkretne fakty lub powody uniemożliwiające pełną zgodność oraz kiedy te fakty i powody stały się oczywiste;

(vi) szczegółowe plany, prognozy i harmonogramy dotyczące osiągnięcia pełnej zgodności;

(vii) szczegółowe plany służące celowi podziału lub sekcji na okres, w którym ściśle przestrzeganie nie jest możliwe; oraz

(viii) jeżeli wniosek dotyczy ograniczonej rozbieżności, okres, dla którego wnosi się o rozbieżność, pod warunkiem że nie będzie on dłuższy niż sześć miesięcy.

(2) Oprócz postanowień ustępu (1) niniejszego podrozdziału wniosek o utrzymywanie odstępstwa powinien zawierać:

(i) konkretne fakty i powody leżące u podstaw niewykonalności lub niemożności wykonania w przewidywalnej przyszłości oraz kiedy te fakty i powody stały się oczywiste, oraz

(ii) osiągnięty stopień zgodności oraz wysiłki Departamentu mające na celu złagodzenie wszelkich możliwych zagrożeń lub trudności związanych z brakiem pełnej zgodności; lub

(iii) opis szczegółowych planów osiągnięcia zgodności w alternatywny sposób wystarczający do spełnienia celu pododdziału lub sekcji.

(3) Oprócz wymagań ustępu (1) niniejszego rozdziału, wniosek o wydanie nagłej zmiany na okres co najmniej 24 godzin (lub o wznowienie nagłej zmiany) powinien zawierać:

(i) konkretny podrejon lub sekcja, o której mowa;

(ii) konkretne fakty lub powody uniemożliwiające dalsze przestrzeganie przepisów oraz kiedy te fakty i powody stały się oczywiste;

(iii) szczegółowe plany, prognozy i harmonogramy dotyczące osiągnięcia pełnej zgodności; oraz

(iv) okres czasu, dla którego wnosi się o zmianę, pod warunkiem że nie będzie on dłuższy niż trzydzieści dni.

(d) *Procedura wariacji dla ograniczonej i ciągłej wariacji.*

(1) Przed podjęciem decyzji w sprawie wniosku o ograniczoną lub ciągłą zmienność Zarząd rozważy stanowisko wszystkich zainteresowanych stron, w tym pracowników zakładów karnych, więźniów i ich przedstawicieli, innych funkcjonariuszy publicznych oraz organizacji prawnych, religijnych i społecznych.

(2) Zawsze, gdy jest to wykonalne, Zarząd zorganizuje publiczne posiedzenie lub przesłuchanie w sprawie wniosku o wariację i wysłucha zeznań wszystkich zainteresowanych stron.

(3) Decyzja Zarządu w sprawie wniosku o zmianę wymaga formy pisemnej.

(4) Zainteresowane strony zostaną powiadomione o decyzji Zarządu tak szybko, jak to możliwe, nie później niż 5 dni roboczych po podjęciu decyzji.

(e) *Udzielenie wariacji.*

(1) Zarząd przyznaje rozbieżność tylko wtedy, gdy zostanie przedstawiony przekonujący dowód, że rozbieżność jest konieczna i uzasadniona.

(2) Po przyznaniu wariacji Zarząd stwierdza:

(i) rodzaj wariacji

(ii) data rozpoczęcia wariacji;

(iii) okres wariacji, jeśli występuje, oraz

(iv) wszelkie wymagania nałożone jako warunki wariacji.

(f) *Odnowienie i przegląd wariacji.*

(1) Wniosek o odnowienie ograniczonej lub nagłej zmiany będzie traktowany w taki sam sposób, jak wniosek pierwotny, jak przewidziano w podrozdziałach (b), (c), (d) i (e) niniejszego rozdziału. Rada nie może przyznać przedłużenia odstępstwa, chyba że stwierdzi, że oprócz wymagań dotyczących zatwierdzenia pierwotnego wniosku, dołożono w dobrej wierze starań, aby zachować zgodność z pododdziałem lub sekcją we wcześniej ustalonym terminie oraz że wymagania ustalone przez Zarząd jako spełnione zostały warunki pierwotnej wariacji.

(2) Wniosek o rewizję trwającej niezgodności może być złożony przez Zarząd na własny wniosek lub przez Wydział, pracowników zakładu karnego, więźniów lub ich przedstawicieli. Po otrzymaniu wniosku Zarząd dokona przeglądu i ponownej oceny utrzymującej się konieczności i uzasadnienia utrzymującej się zmienności. Taki przegląd powinien być przeprowadzony w taki sam sposób jak pierwotny wniosek, jak przewidziano w podrozdziałach (b), (c), (d) i (e) tego rozdziału. Zarząd dokona przeglądu wszystkich faktów i rozważy stanowiska wszystkich zainteresowanych stron. Zarząd zaprzestanie rozbieżności, jeżeli po takim przeglądzie i rozważeniu stwierdzi, że:

(i) można teraz osiągnąć pełną zgodność z normą; lub

(ii) wymagania nałożone jako warunki, na których przyznano ciągłą zróżnicowanie, nie zostały spełnione lub utrzymane; lub

(iii) nie ma już zgodności z intencją podziału lub sekcji w alternatywny sposób, zgodnie z wymogami podpunktu (b)(2)(ii) niniejszego rozdziału.

(3) Rada określa na piśmie i podaje do publicznej wiadomości fakty i powody swojej decyzji w sprawie wniosku o przedłużenie lub ponowne rozpatrzenie rozbieżności. Decyzja Zarządu musi być zgodna z wymogami podrozdziału (e) tej sekcji oraz, w przypadku ograniczonych i ciągłych odchyień, paragrafów (d)(3) i (4) tego rozdziału. W stosownych przypadkach Rada ustala datę wejścia w życie zniesienia utrzymującej się wariacji po konsultacji ze wszystkimi zainteresowanymi stronami.

(4) Zarząd nie może przyznać więcej niż dwóch kolejnych wznowień nagłych wariacji.

§ 1-16 Obudowa rozszerzonego nadzoru.

(a) *Cel.* Podstawowym celem wzmocnionego nadzoru mieszkaniowego (ESH) jest ochrona bezpieczeństwa osadzonych i obiektów, przy jednoczesnym promowaniu rehabilitacji, dobrego zachowania oraz dobrego samopoczucia psychicznego i fizycznego osadzonych. Aby osiągnąć te cele, ESH ma na celu oddzielenie od ogólnej populacji tych osadzonych, którzy stanowią największe zagrożenie dla bezpieczeństwa personelu i innych osadzonych. Dodatkowo stara się promować rehabilitację więźniów ESH poprzez zachęcanie do dobrego zachowania oraz zapewnianie niezbędnych programów i zasobów terapeutycznych.

(b) *Polityka*. Osadzony może zostać osadzony w ESH, jeśli osadzony stanowi poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa obiektu, jeśli jest umieszczony w innym miejscu. Takie ustalenie jest poparte jedynie stwierdzeniem, że wystąpiła jedna z następujących sytuacji:

(1) osadzony został zidentyfikowany jako przywódca gangu i wykazał się aktywnym zaangażowaniem w organizację lub popełnienie brutalnej lub niebezpiecznej działalności związanej z gangiem;

(2) osadzony wykazał się aktywnym zaangażowaniem jako organizator lub sprawca napaści związanej z gangiem;

(3) osadzony popełnił cięcie lub dźgnięcie nożem, popełnił powtarzające się napaści, poważnie zranił innego osadzonego, gościa lub pracownika, lub też brał udział w zamieszkach lub aktywnie uczestniczył w niepokojach z więźniami podczas pobytu w areszcie lub w inny sposób;

(4) stwierdzono, że osadzony posiada skalpel lub broń, które stwarzają poziom zagrożenia podobny lub większy niż skalpel podczas pobytu w areszcie Departamentu lub w inny sposób;

(5) osadzony stosował poważną lub uporczywą przemoc; lub

(6) osadzony, będąc w areszcie lub w inny sposób osadzony w więzieniu, podejmował powtarzające się działania lub zachowania o wadze i stopniu zagrożenia podobne do czynów opisanych w ustępach (1) do (5) niniejszego podrozdziału, i takie działania lub zachowanie ma bezpośredni, możliwy do zidentyfikowania i negatywny wpływ na bezpieczeństwo i ochronę obiektu, np. powtarzające się podpalenia.

Jednakże pod warunkiem, że jeśli Departament jest uprawniony do rozpatrzenia działalności osadzonego lub działań popełnionych w czasie, gdy osadzony był osadzony, taka działalność lub działania muszą mieć miejsce w ciągu ostatnich pięciu (5) lat. W przypadku, gdy Departament może wziąć pod uwagę działalność osadzonego lub działania popełnione w czasie, gdy osadzony nie był osadzony, taka działalność lub działania muszą mieć miejsce w ciągu ostatnich dwóch (2) lat.

(c) *Wyłączenia*.

(1) Następujące kategorie osadzonych są wyłączone z umieszczenia w ESH:

(i) osadzeni poniżej 18 roku życia;

(ii) od 1 stycznia 2016 r. osadzeni w wieku od 18 do 21 lat, pod warunkiem udostępnienia Departamentowi wystarczających zasobów na niezbędny personel i wdrożenie niezbędnego alternatywnego programowania; oraz

(iii) osadzeni z poważną niepełnosprawnością lub schorzeniami psychicznymi lub fizycznymi.

(2) Personel medyczny może dokonywać przeglądu praktyk ESH i uczestniczyć w przesłuchaniach dotyczących oceny miejsca pobytu. Zgodnie z tymi przepisami, gdy przydzielenie ESH stanowiłoby poważne zagrożenie dla zdrowia fizycznego lub psychicznego osadzonego, personel medyczny ma prawo do ustalenia, że osadzony nie może zostać umieszczony w ESH lub zostanie przeniesiony z ESH do bardziej odpowiedniej jednostki mieszkalnej. Orzeczenie to może zostać dokonane w dowolnym momencie osadzenia osadzonego.

(3) Każdy osadzony umieszczony w ESH, który wykazuje zaburzenia psychiczne lub emocjonalne, powinien zostać zbadany przez personel służby zdrowia psychicznego przed lub bezpośrednio po umieszczeniu w ESH.

(4) Całkowita liczba osadzonych przebywających w ESH nie może w żadnym momencie przekroczyć 250.

(d) *Warunki, programowanie i usługi*.

(1) W zakresie, w jakim Departament nakłada na osadzonego ESH ograniczenia, które odbiegają od tych nałożonych na osadzonych w populacji ogólnej, ograniczenia takie muszą być ograniczone do tych, które są wymagane w celu zaradzenia szczególnemu zagrożeniu bezpieczeństwa i ochrony, jakie stanowi ten osadzony.

(2) W zakresie, w jakim Departament stara się ograniczyć dostęp osadzonych ESH do widzeń kontaktowych, przeprowadza się przesłuchanie, zgodnie z wymogami podrozdziału (g) niniejszej sekcji, które uwzględni kryteria określone w podrozdziale (h) 40 RCNY § 1-09 w odniesieniu zarówno do osadzonego, jak i indywidualnych odwiedzających, z którymi Oddział chce ograniczyć kontakt.

(3) Nie później niż 1 lipca 2015 r. Departament zapewni osadzonym ESH zarówno dobrowolne, jak i niedobrowolne, a także zarówno w celi, jak i poza nią, programy mające na celu ułatwienie rehabilitacji, eliminowanie pierwotnych przyczyn przemocy i minimalizowanie bezczynności.

(4) Wszyscy osadzeni w ESH będą widywani co najmniej raz dziennie przez personel medyczny, który w stosownych przypadkach skieruje do służby zdrowia i zdrowia psychicznego.

(e) *Zatrudnienie*.

(1) Funkcjonariusze więzienni przydzieleni do ESH przechodzą czterdzieści (40) godzin specjalnego szkolenia, którego celem jest omówienie wyjątkowych cech ESH i jego więźniów. Szkolenie takie obejmuje między innymi rozpoznawanie i rozumienie choroby psychicznej i dystresu, skuteczne umiejętności komunikacyjne oraz techniki eskalacji konfliktów.

(2) Co najmniej dwadzieścia pięć (25) procent personelu poprawczego przydzielonego do ESH zostanie przydzielonych na stałe stanowiska.

(f) *Zawiadomienie o Umieszczeniu ESH*.

(1) Gdy zostanie ustalone, że osadzony powinien być osadzony w ESH, osadzony zostanie powiadomiony o takim ustaleniu na piśmie w ciągu dwudziestu czterech (24) godzin od umieszczenia. Osadzonym, którzy nie są w stanie przeczytać lub zrozumieć takiego zawiadomienia, należy zapewnić niezbędną pomoc. Takie zawiadomienie:

(i) podać podstawy, na których się oparto, oraz fakty, które przemawiają za umieszczeniem więźnia w ESH; (ii) poinformować osadzonego o indywidualnych ograniczeniach, jakie Departament zamierza nałożyć podczas odosobnienia osadzonego w zakresie ESH;

(iii) powiadomić osadzonego o zbliżającym się przesłuchaniu w sprawie umieszczenia ESH; oraz

(iv) poinformować osadzonego o prawie do zapoznania się przed rozprawą z dowodami, na których oparł się Wydział, do osobistego stawiennictwa na rozprawie, złożenia pisemnego oświadczenia do rozpatrzenia, wezwania świadków oraz przedstawienia dowodów.

(2) [Zarezerwowane.]

(g) *Rozprawa w sprawie oceny miejsca docelowego*.

(1) W ciągu trzech (3) dni roboczych od doręczenia osadzonemu zawiadomienia o początkowym umieszczeniu w ESH i powiązanych ograniczeniach, Departament przeprowadzi przesłuchanie w celu rozstrzygnięcia o umieszczeniu więźnia w ESH i indywidualnych proponowanych ograniczeniach. Rozprawa nie może być odroczone, z wyjątkiem, w wyjątkowych okolicznościach, na udokumentowany wniosek osadzonego iw żadnym wypadku nie może być odroczone na dłużej niż pięć (5) dni.

(2) Jeden lub więcej funkcjonariuszy przeprowadzających przesłuchanie przeprowadza przesłuchanie w sprawie umiejscowienia. Pracownicy wydziału, którzy początkowo zalecili osadzonym umieszczenie w ESH lub w inny sposób przedstawili dowody na poparcie umieszczenia osadzonego w ESH, nie mogą pełnić funkcji funkcjonariuszy przeprowadzających przesłuchanie podczas przesłuchania w sprawie umieszczenia osadzonego.

(3) Rozprawa w sprawie oceny miejsca pobytu składa się z następujących czynności:

(i) przegląd faktów, na których opiera się Departament, aby umieścić osadzonego w ESH zgodnie z podrozdziałem (b) niniejszego paragrafu oraz ustalenie, czy takie fakty istnieją i czy wspierają, przewagą dowodów, wniosek, że osadzony stanowi obecnie istotne zagrożenie dla bezpieczeństwa i ochrony obiektu, tak że ESH jest odpowiednie;

(ii) rozpatrzenie czasu, jaki upłynął od wystąpienia czynności lub zachowania, na których Departament opiera się w celu wsparcia umieszczenia ESH;

(iii) przegląd indywidualnych ograniczeń zaproponowanych przez Departament i ustalenie, czy każde z nich jest poparte dowodami uzasadnionych obaw dotyczących bezpieczeństwa i ochrony związanych z tym osadzonym;

(iv) rozważenie wszelkich istotnych informacji dostarczonych przez personel medyczny;

(v) rozpatrzenie wszelkich wiarygodnych i istotnych dowodów przedstawionych lub oświadczeń złożonych przez osadzonego na rozprawie; oraz

(vi) rozważenie wszelkich innych dowodów uznanych za istotne dla określenia statusu ESH lub nałożenia indywidualnych ograniczeń.

(4) Osadzonemu wolno stawić się osobiście na rozprawie, złożyć pisemne oświadczenie, wezwać świadków i przedstawić dowody.

(5) W następujących okolicznościach osadzony ma prawo do pomocy facylitatora przesłuchania, który udzieli mu pomocy wyjaśniając zarzuty, wyjaśniając przebieg przesłuchania i pomagając osadzonemu w zebraniu dowodów:

(i) osadzony jest analfabetą lub w inny sposób nie jest w stanie przygotować się lub zrozumieć procesu przesłuchania; lub

(ii) osadzony w inny sposób nie był w stanie uzyskać świadków lub dowodów rzeczowych.

(6) Jeżeli zostanie ustalone, że umieszczenie ESH i każde powiązane ograniczenie jest poparte przewagą dowodów, umieszczenie i każde obsługiwane ograniczenie może być kontynuowane. Osadzonemu należy doręczyć pisemne zawiadomienie przedstawiające podstawy takich ustaleń. Jeżeli zostanie ustalone, że umieszczenie lub nałożenie jakichkolwiek indywidualnych ograniczeń ESH nie jest poparte przeważającymi dowodami, status ESH lub nieobsługiwane indywidualne ograniczenia zostaną natychmiast unieważnione.

(h) *Okresowy przegląd rozmieszczenia.*

(1) Umieszczenie osadzonego w ESH będzie sprawdzane co czterdzieści pięć (45) dni w celu ustalenia, czy osadzony nadal stanowi znaczące zagrożenie dla bezpieczeństwa i ochrony obiektu, jeśli jest umieszczony poza ESH, tak że dalsze umieszczanie w ESH jest odpowiedni.

(2) Co najmniej dwadzieścia cztery (24) godziny przed taką okresową rewizją osadzony zostanie powiadomiony na piśmie o toczącej się rewizji oraz o prawie do złożenia pisemnego oświadczenia do rozpatrzenia. Osadzonym, którzy nie są w stanie przeczytać lub zrozumieć takiego zawiadomienia, należy zapewnić niezbędną pomoc.

(3) Okresowy przegląd statusu ESH osadzonego powinien uwzględniać następujące kwestie, z wnioskami odnotowanymi w pisemnym raporcie udostępnionym osadzonemu w ciągu siedmiu (7) dni od przeglądu: (i) uzasadnienie dalszego umieszczenia ESH;

(ii) ciągła stosowność każdego indywidualnego ograniczenia ESH oraz to, czy jakiegokolwiek takie indywidualne ograniczenia powinny zostać złagodzone lub zniesione;

(iii) informacje dotyczące dalszego zachowania i postawy osadzonego od momentu rozpoczęcia umieszczenia ESH, w tym udział w programach i dostępność programów;

(iv) informacje dotyczące wpływu umieszczenia ESH lub indywidualnych ograniczeń ESH na zdrowie psychiczne i fizyczne osadzonego;

(v) wszelkie pisemne oświadczenie złożone przez osadzonego do rozpatrzenia;

(vi) wszelkie inne czynniki, które mogą sprzyjać zatrzymaniu osadzonego w lub uwolnieniu osadzonego z ESH lub wszelkie inne czynniki, które mogą sprzyjać zniesieniu indywidualnych ograniczeń ESH lub dalsze nakładanie indywidualnych ograniczeń ESH; oraz

(vii) jeśli osadzony ma być umieszczony w ESH, wszelkie działania lub zmiany w zachowaniu, które osadzony może podjąć, aby osiągnąć dalsze cele resocjalizacyjne i ułatwić zniesienie indywidualnych ograniczeń ESH lub uwolnienie ESH.

(4) W każdym momencie, gdy uzna się to za stosowne, osadzony może zostać poddany ocenie i zalecony do umieszczenia w bardziej odpowiedniej jednostce mieszkalnej poza ESH.

(i) *Przeгляд wdrażania ESH przez Radę.*

(1) Nie później niż sześćdziesiąt (60) dni po wdrożeniu ESH, a następnie co sześćdziesiąt (60) dni, Departament przedstawia Zarządowi informacje związane z wdrożeniem ESH i osadzonymi w nim osadzonymi. Informacje te obejmują między innymi:

(i) liczba osadzonych przebywających w ESH, zarówno obecnie, jak i od czasu wdrożenia;

(ii) częstotliwość, z jaką każde z kryteriów określonych w podrozdziale (b) niniejszej sekcji jest wykorzystywane do wspierania umieszczenia ESH;

(iii) wskaźniki przemocy zarówno w ESH, jak i w populacji ogólnej od czasu wdrożenia ESH oraz wskaźniki przemocy dla porównywalnych okresów przed wdrożeniem ESH;

(iv) wskaźniki użycia siły zarówno w ESH, jak i w populacji ogólnej od czasu wdrożenia ESH;

(v) programy i zasoby zdrowia psychicznego dostępne dla osadzonych ESH oraz zakres uczestnictwa osadzonych w każdym programie i zasobach;

(vi) szkolenie odbyte przez funkcjonariuszy poprawczych przydzielonych do ESH oraz liczba stałych stanowisk utworzonych w ESH;

(vii) liczbę osadzonych początkowo przydzielonych do ESH, ale których status ESH został zakończony na rozprawie w sprawie oceny umieszczenia;

(viii) liczbę osadzonych zwolnionych z ESH do populacji ogólnej poprzez okresowe przeglądy lub inne mechanizmy oceny statusu ESH; oraz

(ix) wszelkie inne dane, które Departament lub Zarząd uznają za istotne dla oceny ESH przez Zarząd.

(2) Zarząd dokonuje przeglądu informacji dostarczonych przez Departament oraz wszelkich innych informacji, które uzna za istotne dla oceny ESH. Osiemnaście (18) miesięcy po wdrożeniu ESH i nie później niż dwa (2) lata po wdrożeniu ESH, Zarząd zbiera się w celu omówienia skuteczności i dalszej stosowności ESH.

(Uchylony Akt Miejski 6.09.2021, data obowiązywania 11.01.2021; przywrócony na mocy Zarządzenia Wykonawczego Nr 297 z dnia 23.11.2021*)

* **Od redakcji:** Ta sekcja została uchylona z dniem 1 listopada 2021 r., ale została przywrócona z jedną zmianą Zarządzeniem Wykonawczym W Nagłym Wypadku nr 297 z dnia 23 listopada 2021 r. Sekcja 2 Zarządzenia Wykonawczego W Nagłych wypadkach 297 stanowi: „Pomimo uchylenia Rady minimalnych standardów naprawczych w sekcjach 1-16 i 1-17 (40 RCNY §§ 1-16 i 1-17) w dniu 1 listopada 2021 r., niniejszym oświadczam, że podczas obowiązywania niniejszego Nadzwyczajnego Zarządzenia Wykonawczego, w wersji rozszerzonej, takie minimalne normy sekcje 1-16 i 1-17 będzie uważane za nadal obowiązujące i mające zastosowanie do działalności Departamentu Więziennictwa, jak gdyby takie uchilenie nie zostało dokonane; pod warunkiem, że zgodnie z sekcją 7 Zarządzenia wykonawczego nr 241 w nagłych wypadkach, minimalna norma ust. z 22 do obudowy o zwiększonym nadzorze”.

§ 1-17 Ograniczenia stosowania segregacji karnej.

(a) *Polityka.* Wdrożona przez Departament segregacja karna jest surową karą, której w pewnych okolicznościach nie należy stosować w obiektach Departamentu. W szczególności segregacja karna stanowi poważne zagrożenie dla zdrowia fizycznego i psychicznego nieletnich, wobec których nie powinna być stosowana. Ponadto segregacja karna ma na celu odniesienie się do konkretnego przestępstwa popełnionego w trakcie osadzenia osadzonego i nie powinna być orzekana w związku z przestępstwem popełnionym przez tego samego osadzonego podczas odrębnego i poprzedniego pobytu w więzieniu.

(b) *Wyłączenia.*

(1) Następujące kategorie osadzonych są wyłączone z segregacji karnej:

(i) osadzeni poniżej 18 roku życia;

(ii) od 1 stycznia 2016 r. osadzeni w wieku od 18 do 21 lat, pod warunkiem udostępnienia Departamentowi wystarczających zasobów na niezbędny personel i wdrożenie niezbędnego alternatywnego programowania; oraz

(iii) osadzeni z poważną niepełnosprawnością lub schorzeniami psychicznymi lub fizycznymi.

(2) Zgodnie z niniejszymi przepisami, w przypadku gdy przydział do segregacji karnej stanowiłby poważne zagrożenie dla zdrowia fizycznego lub psychicznego osadzonego, personel medyczny ma prawo do ustalenia, że osadzonemu nie można zabronić umieszczenia w miejscu segregacji karnej lub że segregacja do bardziej odpowiedniej jednostki mieszkalnej.

(3) Osadzony, który został wykluczony z segregacji karnej w momencie wykroczenia ze względu na wiek lub stan zdrowia, nie może być umieszczony w segregacji karnej za to samo wykroczenie w późniejszym terminie, niezależnie od tego, czy wiek lub stan zdrowia osadzonego zmieniony.

(4) Osadzonych nie wolno ograniczać do segregacji karnej jako kary za przestępstwa stopnia 3.

(c) *Należyty proces.*

(1) Przed przesłuchaniem w sprawie wykroczenia, o którym mowa w ust. (2) niniejszego podrozdziału, osadzony otrzyma pisemne zawiadomienie z wyszczególnieniem zarzutów stawianych osadzonemu oraz opis zachowania osadzonego, które spowodowało postawienie zarzutów. Osadzonym, którzy nie są w stanie przeczytać lub zrozumieć takiego zawiadomienia, należy zapewnić niezbędną pomoc. Zawiadomienie doręcza się nie później niż dwadzieścia cztery (24) godziny przed rozpoczęciem rozprawy o wykroczenie, chyba że osadzony wyrazi pisemną zgodę na krótszy termin.

(2) Wszystkim osadzonym, z wyjątkiem tych, którzy kwalifikują się i są umieszczani w areszcie przed rozprawą (PHD), należy zapewnić przesłuchanie w sprawie wykroczenia przed umieszczeniem w kwaterze z odosobnieniem karnym. Osadzonym, którzy kwalifikują się i są umieszczeni w PHD, będą mieli zapewnione przesłuchanie wykroczenia nie później niż siedem (7) dni roboczych po umieszczeniu PHD, a czas spędzony w PHD przed przesłuchaniem wykroczenia będzie zaliczany do karnej kary segregacyjnej.

(3) Osadzeni mogą stawić się osobiście, składać oświadczenia, przedstawiać dowody rzeczowe i wzywać świadków na przesłuchaniach dotyczących wykroczeń.

(4) W następujących okolicznościach osadzony ma prawo do pomocy facylitatora przesłuchania, który udzieli mu pomocy wyjaśniając zarzuty, wyjaśniając przebieg przesłuchania i pomagając osadzonemu w zebraniu dowodów:

(i) osadzony jest analfabeta lub w inny sposób nie jest w stanie przygotować się lub zrozumieć procesu przesłuchania; lub

(ii) osadzony w inny sposób nie był w stanie uzyskać świadków lub dowodów rzeczowych.

(5) Na wydziale spoczywa ciężar dowodu we wszystkich postępowaniach dyscyplinarnych dotyczących więźniów. Wina więźnia musi być wykazana przez przewagę dowodów, aby uzasadnić umieszczenie segregacji karnej.

(d) *Ograniczenia czasowe dotyczące segregacji karnej.*

(1) Z wyjątkiem sytuacji, gdy osadzony popełnił poważny napad na personel, jak opisano w paragrafie (4) niniejszego podrozdziału, żaden osadzony nie może być skazany na karną segregację na okres dłuższy niż trzydzieści (30) dni za jedno wykroczenie.

(2) Z wyjątkiem sytuacji, gdy osadzony odbywa karę segregacyjną za poważny napad na personel, jak opisano w paragrafie (4) niniejszego podrozdziału, osadzony w żadnym wypadku nie może być przetrzymywany w segregacji karnej dłużej niż trzydzieści (30) kolejnych dni. Z wyjątkiem sytuacji, gdy osadzony odbywa karę segregacyjną za poważny napad na personel, jak opisano w paragrafie (4) niniejszego podrozdziału, osadzony, który odsiedział trzydzieści (30) kolejnych dni w segregacji karnej, zostanie zwolniony z segregacji karnej przez co najmniej siedem (7) dni przed tym osadzony może zostać przywrócony do segregacji karnej.

(3) Osadzony nie może być przetrzymywany w izolacji karnej dłużej niż łącznie sześćdziesiąt (60) dni w dowolnym okresie sześciu (6) miesięcy, chyba że po zakończeniu lub w ciągu sześćdziesięciu (60) dni osadzony nadal angażował się w uporczywe, poważne akty przemocy, inne niż samookaleczenia, tak że każde umieszczenie w miejscu innym niż segregacja karna zagrażałoby więźniom lub personelowi.

(i) W takich przypadkach Departament nie będzie zobowiązany do zwolnienia osadzonego z karnej segregacji po upływie sześćdziesięciu (60) dni.

(ii) Szef departamentu musi zatwierdzić takie przedłużenie umieszczania z segregacją karną na piśmie i podać: (1) powody, dla których umieszczenie w mniej restrykcyjnym otoczeniu zostało uznane za niewłaściwe lub niedostępne, oraz (2) dlaczego przetrzymywanie więźnia w segregacji karnej jest konieczne dla zapewnienia bezpieczeństwa osadzonemu lub personelowi.

(iii) Departament musi niezwłocznie dostarczyć Zarządowi i odpowiednim władzom poprawczym kopię pisemnej zgody Szefa Departamentu.

(4) Więźniowie skazani na segregację karną za napad na personel, w wyniku której pracownicy doznają jednego lub więcej poważnych obrażeń, zgodnie z definicją „A” incydentów użycia siły, mogą otrzymać karę segregacyjną w wysokości do sześćdziesięciu (60) dni za to jedno wykroczenie.

(i) Szef departamentu lub osoba wyznaczona musi zatwierdzić lub odrzucić na piśmie każdy karny wyrok segregacyjny za poważny napad na personel, który trwa dłużej niż trzydzieści (30) dni. Pisemna zgoda lub dezaprobata zostanie niezwłocznie przesłana do osadzonego, Zarządu i odpowiedniego Urzędu ds. Zdrowia Więziennego.

(ii) W czasie, gdy osadzony odbywa karę segregacji karnej za poważny napad na personel, która trwa dłużej niż trzydzieści (30) dni, od Departamentu nie wymaga się zwolnienia osadzonego z obiektu segregacyjnego po trzydziestu (30) kolejnych dniach.

(iii) Jeżeli kara izolacyjna osadzonego za poważny napad na personel przekracza czterdzieści pięć (45) dni, kierownik wydziału lub osoba wyznaczona dokona przeglądu kary po czterdziestu pięciu (45) dniach od jej rozpoczęcia w celu ustalenia czy osadzony może być bezpiecznie umieszczony w dostępnym alternatywnym mieszkaniu na pozostałą część kary. Decyzja wraz z uzasadnieniem powinna być sporządzona na piśmie i niezwłocznie wysłana do osadzonego, Zarządu i właściwego Zakładu Karnego Zdrowia.

(5) W przypadkach nieobjętych podpunktem (iii) paragrafu (4) niniejszego podrozdziału, ilekroć upłynęło czterdzieści pięć (45) kolejnych dni odbycia kary przez więźnia w segregacji karnej, kierownik wydziału lub osoba wyznaczona przeglad czasu odbycia przez osadzonego czterdziestego piątego (45) dnia w celu ustalenia, czy osadzony może być bezpiecznie umieszczony w alternatywnym mieszkaniu na pozostałą część kary, którą osadzony odbywa. Decyzja wraz z uzasadnieniem powinna być sporządzona na piśmie i niezwłocznie przesłana osadzonemu, Zarządowi i odpowiednim władzom ds. zdrowia poprawczego.

(6) Codzienne obchody zdrowia psychicznego muszą być zapewnione osadzonym osadzonym w segregacji karnej, którzy byli tam przetrzymywani dłużej niż trzydzieści (30) kolejnych dni lub odsiedzieli więcej niż sześćdziesiąt (60) dni w okresie sześciu (6) miesięcy. Takie obchody muszą być udokumentowane na piśmie. Od 1 sierpnia 2016 r. oddział będzie dodatkowo oferował osadzonym terapię poznawczo-behawioralną lub podobną opartą na dowodach interwencję, mającą na celu usunięcie pierwotnych przyczyn zachowania, które doprowadziło do przedłużonego pobytu osadzonych w segregacji karnej. Takie programowanie powinno być opracowane w porozumieniu z odpowiednią Władzami Zdrowia Więziennictwa.

(e) *Wymagany czas poza komórką.* Więźniowie ograniczeni do segregacji karnej jako kary za przestępstwa bez użycia przemocy lub przestępstwa stopnia 2 muszą mieć co najmniej siedem (7) godzin poza celą dziennie.

(f) *Zatrudnienie.*

(1) Funkcjonariusze więzienni przydzieleni do zakwaterowania z segregacją karną przechodzą czterdzieści (40) godzin specjalnego szkolenia, którego celem jest omówienie wyjątkowych cech segregacji karnej i jej więźniów. Szkolenie takie obejmuje między innymi rozpoznawanie i rozumienie choroby psychicznej i dystresu, skuteczne umiejętności komunikacyjne oraz techniki eskalacji konfliktów.

(2) Co najmniej dwadzieścia pięć (25) procent personelu poprawczego przydzielonego do zakwaterowania z odosobnieniem karnym zostanie przydzielonych na stałe stanowiska.

(g) *Czas w karnej segregacji należny od poprzedniego uwięzienia.* Od dnia wejścia w życie niniejszego paragrafu żaden osadzony nie może być przydzielony ani przetrzymywany w izolacji karnej przez jakikolwiek czas od odrębnego i poprzedniego uwięzienia, za które taki osadzony został skazany, ale nie odbywał kary.

(h) *Raporty o segregacji karnej.*

(1) Nie później niż sześćdziesiąt (60) dni po wdrożeniu obudowy wzmocnionego nadzoru przewidzianej w 40 RCNY § 1-16 niniejszego rozdziału, a następnie co sześćdziesiąt (60) dni, Departament przekazuje Zarządowi informacje związane z wdrożeniem wymaganej zmiany w segregacji karnej. Informacje te obejmują między innymi:

(i) liczba osadzonych przetrzymywanych w segregacji karnej oraz liczba osadzonych oczekujących na przetrzymywanie w segregacji karnej;

(ii) dane dotyczące długości kar segregacyjnych oraz częstotliwości rodzajów przestępstw skutkujących karami segregacyjnymi;

(iii) status skrócenia kary za segregację karną z dziewięćdziesięciu (90) do trzydziestu (30) dni oraz wszelkie inne wysiłki mające na celu ograniczenie stosowania i długości pobytu w segregacji karnej;

(iv) stan realizacji planowanej polityki Departamentu, aby wymagać, aby osadzony został zwolniony z segregacji karnej na co najmniej siedem (7) dni przed powrotem do segregacji karnej;

(v) liczba kar segregacyjnych o długości od trzydziestu jeden (31) do czterdziestu pięciu (45) dni, wydanych osadzonym za poważny atak na personel, z podziałem na to, czy wyrok został zatwierdzony, czy odrzucony przez szefa departamentu lub osobę wyznaczoną;

(vi) liczba kar segregacyjnych o wymiarze przekraczającym czterdzieści pięć (45) dni, wydanych osadzonym za poważny atak na personel, z podziałem na to, czy kara została zatwierdzona lub odrzucona przez szefa departamentu lub osobę wyznaczoną;

(vii) liczba kar segregacyjnych, które szef wydziału lub osoba wyznaczona rewidowała po czterdziestu pięciu (45) dniach od rozpoczęcia oraz liczba przypadków, w których w wyniku tego przeglądu osadzony został umieszczony w alternatywnym lokalu mieszkaniowym pozostała część zdania;

(viii) liczba wniosków złożonych do szefa wydziału o przetrzymywanie więźnia w izolacji karnej przez łącznie ponad sześćdziesiąt (60) dni w okresie sześciu (6) miesięcy, z podziałem na to, czy wniosek został zatwierdzony, czy odrzucony przez szefa wydziału;

(ix) liczba osadzonych, którzy otrzymali co najmniej dwa (2) miejsca w karnej segregacji zgodnie z 40 RCNY § 1-17 (d)(3);

(x) liczba więźniów aktualnie przebywających w areszcie departamentu, którzy podczas ich obecnego uwięzienia byli przetrzymywani w ramach segregacji karnej łącznie: od jednego (1) do trzydziestu (30) dni, od trzydziestu jeden (31) do sześćdziesięciu (60) dni, sześćdziesiąt jeden (61) do dziewięćdziesięciu (90) dni, dziewięćdziesiąt jeden (91) do stu dwudziestu (120) dni i ponad sto dwadzieścia (120) dni;

(xi) liczba osadzonych obecnie przetrzymywanych w ramach segregacji karnej, którzy byli tam przetrzymywani kolejno przez: od jednego (1) do trzydziestu (30) dni, od trzydziestu jeden (31) do sześćdziesięciu (60) dni, sześćdziesiąt jeden (61) do dziewięćdziesięciu (90) dni, dziewięćdziesiąt jeden (91) do stu dwudziestu (120) dni i ponad sto dwadzieścia (120) dni;

(xii) plan i harmonogram z wyszczególnieniem kroków niezbędnych do skrócenia długości wyroków segregacji karnej i zmniejszenia liczby osadzonych przetrzymywanych w segregacji karnej;

(xiii) dane dotyczące ilości rekreacji i czasu poza celą zapewnianego osadzonym przebywającym w segregacji karnej; oraz

(xiv) wszelkie inne informacje, które Departament lub Zarząd uznają za istotne dla oceny przez Zarząd segregacji kar w obiektach Departamentu.

(2) Nie później niż 1 czerwca 2016 r. Departament przedłoży Zarządowi raport analizujący i zalecający opcje ograniczenia trwałej przemocy popełnianej przez osadzonych przebywających w lub zwolnionych z segregacji karnej, które wykorzystują środki inne niż przedłużanie odosobnienia z powodu segregacji karnej. Sprawozdanie:

(i) wyszczególnić, w jaki sposób zalecane przez niego rozwiązania wspierałyby cele ochrony bezpieczeństwa i dobrego samopoczucia personelu i więźniów, promowanie bezpieczeństwa obiektów Departamentu oraz ułatwianie pomyślnego powrotu osadzonych;

(ii) opisać środki, które Departament już wdrożył lub planuje wdrożyć, w tym programowanie i mieszkalnictwo, a także inne środki, które rozważył;

(iii) zawierać ocenę zalet i wad każdego wariantu oraz różne potencjalne skutki wdrożenia każdego wariantu, w tym wszelkie niezbędne zasoby; oraz

(iv) zawierać opis badań przeprowadzonych przez Departament nad skutecznymi systemami dyscyplinarnymi i alternatywami dla segregacji kar oraz postępów w wysiłkach Departamentu w celu zidentyfikowania wykonalnych alternatywnych programów i lokalizacji, w których można by bezpiecznie przetrzymywać i leczyć przestępców stosujących przemoc.

(Zmieniony Akt Miejski 24.12.2015, wyd. 1/23/2016; uchylony Akt Miejski 6.09.2021, wyw. 11.01.2021; przywrócony Zarządzeniem Wykonawczym Nr 297, 23.11.2021*)

* **Od redakcji:** Ta sekcja została uchylona z dniem 1 listopada 2021 r., ale została przywrócona Zarządzeniem Wykonawczym W Nagłym Wypadku nr 297 z dnia 23 listopada 2021 r. Sekcja 2 Zarządzenia Wykonawczego W Nagłych wypadkach 297 stanowi: „Pomimo uchylecia Rady Więziennej minimum §§ 1-16 i 1-17 standardów (40 RCNY §§ 1-16 i 1-17) w dniu 1 listopada 2021 r., niniejszym oświadczam, że podczas gdy niniejsze Nagłe Zarządzenie Wykonawcze w wersji rozszerzonej obowiązuje, takie minimalne standardy §§ 1-16 i 1-17 będzie uważane za nadal obowiązujące i mające zastosowanie do działalności Departamentu Więziennictwa, jak gdyby takie uchylene nie zostało dokonane; pod warunkiem, że zgodnie z sekcją 7 Zarządzenia wykonawczego nr 241 w nagłych wypadkach, minimalna norma UST . z 22 do obudowy o zwiększonym nadzorze”.

Zastrzeżenie: Zastrzeżenie: Kodeksy i inne dokumenty, które pojawiają się na tej stronie, mogą jeszcze nie odzwierciedlać najbardziej aktualnego ustawodawstwa lub zasad przyjętych przez Miasto. Ponadto mogą tymczasowo występować pewne błędy i pominięcia tekstowe, wynikające z problemów w źródłowej bazie danych dostarczonej do American Legal, z której powstała ta strona internetowa. Mimo że te błędy i pominięcia są naprawiane, każdy użytkownik, który wykryje taki błąd, jest proszony o skontaktowanie się z wydawcą pod adresem NYC.editor@amlegal.com lub 800-445-5588 i/lub działem prawnym Nowego Jorku pod adresem NYCCodeRulesCharter@law.nyc.gov.

Prowadzony przez: American Legal Publishing Corporation